

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 80 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

"Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do "Gazety Lwowskiej", otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

"Tygodnik Ilustrowany", dla prenumeratorów "Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 3 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana A d a m a, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wystosować najmiłościwiej następujące Najwyższe pismo odręczne do Prezesa Ministrów:

Kochany książę Windisch-Graetz!

Czuję się spowodowanym zwołać Radę państwa do podjęcia napowrót jej czynności na 23 listopada b. r. i polecam Panu, abyś poczynił odpowiednie zarządzenia.

Wiedeń, 12 listopada 1893.

Franciszek Józef w. r.

Alfred książę Windisch-Graetz w. r.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym pismem odręcznym z dnia 11 listopada b. r. nadać najmiłościwiej wielkiemu ochmistrzowi nadwornemu Jej Ces. i Król. Wysokości Najdostojniejszej Cesarzewiczowej Wdowy Arcyksiężnej Stefanii, Franciszkowi hrabiemu Bellegarde, order Korony żelaznej pierwszej klasy z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym pismem odręcznym z dnia 12 listopada zamianować najmiłościwiej pierwszego prezydenta najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego, dr. Karola Stre-

mayera, zastępcą kuratora cesarskiej Akademii umiejętności w Wiedniu.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 11 listopada b. r. nadać najmiłościwiej posiadającemu tytuł i charakter radcy ministerialnego, radcy sekcji w etacie prezydium Rady Ministrów, dr. Kazimierzowi Chłędowakiemu, krzyż kawalerski orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najw. postanowieniem z d. 7 listopada b. r. zamianować najmiłościwiej c. k. lekarza powiatowego i docenta prywatnego na Uniwersytecie w Krakowie, dr. Władysława Ponikłę, dyrektorem szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało praktykanta rachunkowego Piotra Tomajera asystentem rachunkowym w XI klasie rangi.

Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało ukwalifikowanych podoficerów Jana Surmaczewskiego i Michała Kroc hmala, kancelistami w XI klasie rangi przy kierujących władzach skarbowych.

Obwieszczenie.

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu i król. węgierskie ministerstwo handlu reskryptem z dnia 29 sierpnia 1893 l. 17.932 udzieliły dr. Mieczysławowi Łazarskiemu we Lwowie, wyłącznego przywileju z prawem pierwszeństwa od 24 marca 1893 na piec cyrkulacyjny względnie wentylacyjny służący do konsumowania dymu (*rauchverbrennender Cirkulations resp. Ventilationsofen*) według opisu otwartego w c. k. Ministerstwie handlu złożonego.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 listopada.

Era hrabiego Taaffego (1879 — 1893).

II.

Działalność gabinetu hr. Taaffego ujawniała się przedewszystkiem nadzwyczaj skutecznie i w sposób błogi dla Państwa i ludności na polu ekonomicznym. Dzięki przeprowadzonej na wielkie rozmiary polityce traktatowej, której ostatnim wyrazem było zawarcie traktatów handlowo-cłowych ze środkowo-europejskimi państwami, produkcja i handel zostały uwolnione od zgubnych fluktuacji autonomicznej taryfy cłowej i uzyskały możliwość liczenia się z trwałymi czynnikami. Rząd świadom wielkiej doniosłości

środków komunikacyjnych, pracował bez wytechnienia nad rozszerzeniem sieci kolejowej i przeprowadził w znacznej części obmyślaną na ogromne rozmiary akcyę upaństwowienia kolei żelaznych. O rozwoju austriackiej sieci kolejowej w okresie rządów hr. Taaffego, świadczą najwymowniej suche cyfry: Od r. 1879 do 1891 długość wszystkich kolei żelaznych podniosła się z 11.352 kilometrów na 15.621, a na własność Państwa przeszło w tymże okresie 4061 kilometrów dróg żelaznych. Dodać tu należy, że gdy w r. 1879 przypadało na obszar tysiąca kilometrów tylko 378 kilom. kolei żelaznej, po dwunastu latach przypadało już 52 klm. Nie mniej pomyslnym był rozwój żeglugi parowej, której stosunki przed kilkunastoma laty bardzo wiele pozostawiały do życzenia. Obecnie przedsiębiorstwa nawigacyjne odpowiadają swojemu zadaniu i stanowią ważne ogniwo w życiu ekonomicznym. Obrót pieniężny otrzymał nowy ważny impuls w instytucji pocztowych kas oszczędności, która zdobyła sobie od razu sympaty ludności, rozwija się z roku na rok i spełnia coraz większe zadania.

Ustawodawstwo socyalne, nieznanne prawie zupełnie przed r. 1879 stanowi bezwątpienia najpiękniejszą kartę ery hr. Taaffego i jest chlubą Austrii. Przez zaprowadzenie zabezpieczenia robotników w razie choroby i różnego rodzaju nieszczęśliwych wypadków, przez powołanie do życia ochrony pracy robotniczej i instytucji inspektorów przemysłowych, stanęła Austrija pod względem socyalno-politycznym w najprzedniejszym szeregu europejskich państw przemysłowych. Wielokrotnie, a zwłaszcza na zwołanym pod auspicjami cesarza Wilhelma II kongresie w Berlinie, gdzie zastanawiano się nad środkami i sposobami, mogącymi zabezpieczyć skutecznie, niż to się działo dotychczas życie, zdrowie i w ogóle byt klasy robotni-

Z DZIEJÓW TEATRU W POLSCE XVI i XVII wieku.

(Dr. Stanisław Windakiewicz: „Pierwsze kompanie aktorów w Polsce.“ W Krakowie, 1893. — Tenże: „Teatr Władysława IV.“ 1633 — 1648. W Krakowie 1893. — Mikołaja z Wilkowiecka „Historia o chwalebne Zmartwychwstaniu Pańskim.“ Wydawn. Akademii Umiejętności. Biblioteka pis. polskich. Kraków, 1893).

(Ciąg dalszy).

I.

Bardzo zajmujące, choć niewesołe są dzieje „pierwszych kompanij aktorskich w Polsce“. Kompanie te powstały i rozwijały się wśród trudnych i przykrych nader warunków i, rzecz charakterystyczna, znajdowały najwięcej zwolenników i protektorów w niższych klasach społeczeństwa. Pierwotny nasz teatr był długo kopeuszkami tułającym się wśród ludu: przytułek dawali mu najchętniej prości plebani włoskowi, a pierwszym aktorem polskim jest zebrzący student. Do uformowania pierwszych kompanij aktorskich przyczyniły się pośrednio dwa ważne czynniki: z jednej strony bujny rozkwit komedii ludowej w latach 1550 — 1650, z drugiej ustalenie się przedstawień passyjnych w głośniejszych miejscach odpustowych, zwłaszcza w Częstochowie. Oczywiście, że pobudkę do wiązania się w trupy teatralne stanowiła dla wielu poprostu bieda, potrzeba szukania lepszego zarobku: bo dola tych klechów i studentów, z pośród których wyszli pierwsi aktorowie, była najczęściej materialnie ciężką i prawdziwie pożałowania godną. Dr. Windakiewicz wskazuje trafnie na komedję ludową p. t. „Szkoła mizerya“ z r. 1633, w której smutna sytuacja klechów i kantorów wymowny i dobitny znalazła odgłos. „Ileś ci i kantorowie — to zaś właśnie naj-

częściej ubożsi studenci, którym brak utrzymania nie pozwolił na dokończenie nauki. Ci, którzy nie chcieli się zadowolić pełnieniem służby w kościołach, a żyć z czego nie mieli, oddawali się na usługi — teatru.

W istocie, jedyną i najdawniejszą znaną kompaniją aktorską u nas była kompania „studentów krakowskich“. Początki jej mogą sięgać pierwszych dziesiątków XVI wieku. Wiemy o chwilowych, okolicznościowo składanych towarzystwach do przedstawiania kilku sztukcek humanistycznych, które występowały w latach 1516 i 1522 w Bursie jerozolimskiej. To są wiadomości najwcześniejsze. Prawie współcześnie, w latach 1518 i 1533 dają Dominikanie polskie: „Historię o św. Janie Chrzcicielu“ i „Historię ukrzyżowania Pańskiego“. Musiało to podzielać na wyobraźnię studentów: to też niebawem utworzyła się w tymże Krakowie kompania zapewne z uczniów i rybaków szkół miejskich, która w czasie karnawału dawała przedstawienia po domach prywatnych. Mamy z lat 1555 i 1569 wskazówki pewne o działalności tej trupy.

Na historię tych pierwotnych naszych kompanij aktorskich najwięcej światła rzucają (przy braku relacyi ze strony widzów) sameż utwory sceniczne, które składały się na repertoar studentów krakowskich od końca XVI do połowy XVIII wieku, a zachowały się w zbiorach rękopiśmiennych. Kołdeksów, zawierających tego rodzaju materiały, zna dr. Windakiewicz siedm; część leży w bibliotekach rządowych, a część w rękach prywatnych. Z nichto dowiadujemy się przede wszystkim, że w ślad za krakowskiem powstało towarzystwo rybakowskie (rybak — to właśnie student, przedzierzgnięty w aktora) w Poznaniu na początku XVII wieku, drugie w Krosnie, a wreszcie i trzecie w Chełmie nie później jak za Jana Kazimierza. W nichto także doszukać się można wskazówek, które obrzucają tu i owdzie jakimś promykiem prawdy koleje pierwszych naszych aktorów: koleje zmienne, często nawet dzi-

waczone. Ze szkoły, „gdy im nie plagowała“ uciekają ci biedacy do kompanij, aby znowu, gdy z teatrem się nie powiodło, powrócić do szkoły.

Były te kompanie zrazu nieliczne, złożone zazwyczaj z 4 do 16 osób, i nie miały stałej egzystencji, nie dawały przynajmniej stałych przedstawień, lecz od czasu do czasu, okolicznościowo, w pewnych porach przyjaźniejszych, mianowicie około uroczystych świąt kościelnych. I wedle dwóch głównych pór świątecznych: Wielkiejnoy i Bożego Narodzenia, i jednej świeckiej, karnawałowej — można też sztuki najczęściej grywane rozdzielić na trzy analogiczne kategorie. Około świąt Wielkiejnoy, na tydzień między Niedzielą Palmową a Wielką Sobotą, przypadały dni, które „robiły kasę“. Zaczynano wówczas prawie stale od urządzania t. zw. „Tryumfów“, teatralnych pochodów przez miejscowość, obraną na występy: był to rodzaj prezentacyi ulicznej aktorów. Potem dopiero przypadała kolej na właściwe przedstawienia, których widownią był zwyczajnie kościół. Odpowiednio do uroczystości tygodnia i tła za tematy dla tych przedstawień służyły sceny passyjne. Dawano więc w Niedzielę Palmową dyalog o Judaszu, a w Wielki Piątek przed jutrznią dyalog o „Chrystusie w otchłani“. Wraz ze wstępnym „tryumfem“ składało się to na trylogię o wybitnie religijnym zakroju. Bywały i przedstawienia dwudniowe: w takim razie dyalog o Judaszu wygłaszano wczwartek, a w Wielki Piątek urządzano allegoryczne obrazy, odnoszące się do historii Ukrzyżowania i Odkupienia. Tam gdzie widoków na trwalszy interes słuchaczy nie było, ograniczano się jednorazowym wystawieniem krótszych utworów na temat „lamentów Maryi Magdaleny“ albo allegorycznych nawróceń i rozmów grzeszników na Kalwaryi.

Na czas Bożego Narodzenia obierano natomiast rzeczy lżejsze, o treści więcej świeckiej, potocznej. Tworzono kombinacje akcyi szopkowej i pochodów Trzech Króli z krótkimi sztuczkami, którym dawano charakte-

rystyczną nazwę *actus* albo *actiunculae*. „Sztuczki owe“ — powiada dr. Windakiewicz — „grano popieszenie, ale z werwą, i przeplatano licznymi piosnkami, zwłaszcza w scenach pasterskich i ułobu. Wogóle jest to część dawnego repertuaru, gdzie najwcześniejszej pozwoliło sobie na zmienianie tekstu, szkiecowanie w kilku słowach i ruchach danej sytuacji i sadzenie się na żarty, pachnące bliskim karnawałem. Cykl o Bożem Narodzeniu nie ma też realnego podkładu biblijnego, jak passya; zresztą w zasadzie posiada wiele elementów z fantazyi gminnej“.

Najbardziej zajmującym tem popisów owych kompanij był karnawał. Repertuar na tę porę uderza największą różnorodnością. Grano wówczas różne moralitety i „intermedya“: a że grano nie tyle dla zbudowania słuchaczy, ile dla rozrywki, i tam, gdzie zabawa wrzała w karczmach, winiarniach, zajazdach i na balach prywatnych, — więc tematy musiały być oczywiście odpowiednio dobrane. Najpopularniejszymi były parabola ewangeliczna *De divite et Lazaro*, sztuczki na temat o wartości życia, o potrzebie ratowania zdrowia, a przede wszystkim o porzuceniu karnawału. Tu już pierwiastek świecki królował: intermedya posuwały się do karykaturalnych obrazków z życia szlachty dla mieszczan, z życia mieszczan i chłopstwa dla panów. Te odmienne warunki, wśród których powstawał repertoar karnawałowy, wymogi, jakie musiał zaspakajać, a które zniewały do poruszania spraw codziennego życia, do wprowadzania na scenę postaci typowych, wzorowanych na żywych przykładach, podziały właśnie najbardziej ożywczo na rozwój rodzimej ludowej komedii, wnosząc w nią pierwiastek naturalności, pobudzając do bezpośredniej obserwacyi, a więc działając przeciw szablonowoci umysłowej, cechującej pierwsze próby scenicznych utworów rybakowskich.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dr. Wiktor Czermak.

czej, ogłoszono zdanie, że Austria na polu ochrony robotnika może być z wielu względów postawiona jako wzór dla innych organizmów państwowych! Agraryjne interesa znalazły za rządów hr. Taaffego skuteczną ochronę w ustawie o komasacji gruntów, w energicznych zarządzeniach przeciw szkodom, jakie wyrządzały potoki górskie, w ustawach o tłumieniu zarazy bydłowej, niszczeniu filoxery, wreszcie w ustawie o melioracji gruntów.

Przy tem wszystkim jednak nie zaniedbywano idealnych interesów. Nad szkolnictwem rozrzucało troskliwą opiekę: mianowicie przeprowadzono w drodze rozporządzeń szereg użytecznych reform, zwłaszcza w średnich zakładach naukowych; z pomocą wielkiej organizacyjnej ustawy dokonano liczących i pożądaných wszechstronnych reform w zakresie nauk i egzaminów prawniczych, a goździ się także wspomnieć, iż na okres rządów hr. Taaffego przypada założenie nowego (czeskiego) Uniwersytetu w Pradze.

Niezwykle obfita była działalność na polu ustawodawstwa sądowego. Wprawdzie nie powiodło się doprowadzić do skutku dwóch wielkich reform, o które dopominał się od dawna cały świat prawniczy w Austrii, mianowicie nowego kodeksu karnego i nowej procedury cywilnej, Rząd hr. Taaffego wszakże w obu tych kwestjach uczynił wszystko, co było w jego moey, a jeżeli nie pozostawia po sobie ukończonego dzieła, wina za to nie może spaść na niego. Zawinił tu głównie niezbyt pospiesznie funkcjonujący aparat parlamentarny, którego ujemne strony występują dobitnie na jaw, ilekroć chodzi o wielkie kodyfikacyjne prace. Natomiast przyszedł do skutku szereg mniejszych, lecz ważnych reform, zgodnych z nowoczesnymi jurydycznymi i socyalnymi pojęciami, jak ustawa przeciw lichwie, nowela do ustawy egzekucyjnej i inne, które mogą tylko przyczynić się do wzmocnienia moralności i zaufania w sprawiedliwy wymiar prawa.

Rozumie się samo przez się, iż to, cośmy powiedzieli na tem miejscu o czternastoletniej działalności gabinetu hr. Taaffego i ciała prawodawczego, nie wyczerpuje bynajmniej przedmiotu i jest tylko pobieżnym szkicem, potrzebującym we wszystkich prawie kierunkach wypełnienia. Lecz nawet ze sumarycznego przedstawienia tej działalności można nabrać przekonania, że w erze rządów hr. Taaffego stało się wiele dobrego i pożytecznego, i że były Prezes gabinetu nie schodzi ze swojego wysokiego stanowiska bez pozostawienia po sobie śladów gorliwej i pełnej poświęcenia pracy. To zaś co zdziałał, tem więcej waży na szali, iż na każdym niemal kroku napotykał przeszkody i trudności, wynikające z bezustannych politycznych i narodowościowych zapasów. Potrzeba było zaprawdę nie mało roztropności, umiarkowania, zaparcia się siebie i ducha

pojednawczego, potrzeba było wiele posiadać wprawy w sztuce parlamentarnej i wpływu, aby pośród tylu nadzwyczajnych trudności mózdz w ten sposób popierać pozytywne interesa całości, jak to właśnie się działo. Hr. Taaffe, pomimo zrywających się bezustannie burz i nieprzyjaznych mu prądów, potrafił uchronić i utrzymać w stanie nienaruszonym wszystkie cenne konstytucyjne i cywilizacyjne zdobycze. Liczne zarzuty i oskarżenia, jakich nie szczędzono hr. Taaffemu, dopóki był w urzędzie, rozprysną się niezawodnie w świetle bezstronnej krytyki, a ci, którzy zechcą o nim sąd wydać, będą musieli przyznać, że z niezmordowaną gorliwością, zapałem i godną podziwu zręcznością działał dla dobra Tronu i Państwa, iż nie tylko powodował się zawsze najlepszymi intencjami, lecz osiągnął wiele dobrego i że okres jego rządów był pełnym doniosłości okresem postępu i skonsolidowania, jednym z najważniejszych rozdziałów w rozwoju nowoczesnej Austrii.

Zmiana gabinetu austriackiego.

Krótkie telegraficzne relacje o zaprzysiężeniu nowych PP. Ministrów z ich szefem ks. Alfredem Windisch-Graetzem na czele, o postuchaniu udzielonem przez Najj. Pana członkom nowego i dawnego gabinetu, pożegnaniu się byłych Ministrów z hr. Taaffem, wreszcie o mowach powitalnych nowych PP. Ministrów podczas przyjmowania przez nich urzędników odnośnych Ministerstw, należy nam uzupełnić kilkoma szczegółami zaczerpniętymi z dzisiejszych dzienników wiedeńskich:

Zaprzysiężenie nowych Ministrów odbyło się w niedzielę o godzinie 12 w południe. Już o godzinie 11 tłum osób zebrał się na placu przed zamkiem cesarskim oczekując przyjazdu członków nowego gabinetu. Pierwszy przybył książę Windisch-Graetz, a prawie bezpośrednio po nim inni nowo mianowani doradcy Korony, wspólny Minister skarbu Kallay oraz wyżsi dygnitarze Dworu i urzędnicy ministeryalni. Książę Windisch-Graetz miał na sobie mundur porucznika obrony krajowej, Minister handlu hr. Wurmbrand mundur rotmistrza huzarów, hr. Wellersheimb uniform generała broni, p. Madeyski czarny frak, p. Plener uniform radcy legacyjnego, a Ministrowie margr. Bacquehem, hr. Falkenhayn, hr. Schönborn i p. Jaworski mundury tajnych radców. Po zaprzysiężeniu przyjmował Najj. Pan nowych Ministrów na prywatnych audyencyach i to w następującym porządku: Najprzód księcia Windisch-Graetza, potem Ministra rolnictwa, następnie Ministra obrony krajowej, dalej Ministra spraw wewnętrznych, Ministra sprawiedliwości, Ministra handlu, Ministra o-

światy dr. Madeyskiego, Ministra skarbu dr. Plenera i wreszcie Ministra bez teki p. Jaworskiego. Najdłużej trwały audyencye margrabiego Bacquehema i dr. Plenera.

Dawne Ministerstwo zgromadziło się po raz ostatni w niedzielę o godzinie 1 w południe w pałacu spraw wewnętrznych. Wszyscy Ministrowie mieli na sobie mundury galowe i udali się korporacyjnie do mieszkania hr. Taaffego. W imieniu kolegów zabrał głos hr. Falkenhayn i w dłuższym przemówieniu wyraził w sposób serdeczny długoletniemu szefowi uczucia czci ze strony wszystkich członków dawnego Ministerstwa. Hr. Taaffe odpowiedział w słowach równie serdecznych i zapewnił wszystkich o trwałości swoich przyjaznych dla nich uczuć. Pożegnanie miało bardzo szczerzy i serdeczny charakter. W pół godziny potem odwiedził hr. Taaffego Najj. Pan i zabrał u niego przez pół godziny. Monarsze towarzyszył adjutant przyboczny. Około godziny 2 po południu nowy Minister skarbu dr. Plener złożył wizytę dr. Steinbachowi w jego dotychczasowym biurze w Ministerstwie skarbu.

O godzinie 3 po południu przyjmował Najj. Pan na audyencyi hr. Taaffego, barona dr. Gautscha, dr. Steinbacha i p. Zaleskiego.

P. Steinbach pożegnał się ze swymi urzędnikami jeszcze w niedzielę rano. W gorących słowach dziękował za poparcie, jakiego zawsze doznawał; nadzieja, jaką wyraził obejmując urząd, spełniła się całkowicie. W imieniu urzędników przemawiał szef sekcji Baumgartner, wręczając byłemu Ministrowi pamiątkową kasetkę.

Uroczyste przedstawienie urzędników Ministerstwa handlu oraz wyznań i oświaty, odbyło się — jak już wiadomo — w poniedziałek, zaś Ministerstwa skarbu wczoraj, we wtorek.

W powitaniu nowego Ministra handlu hr. Wurmbranda wzięli także udział: Prezydent generalnej Dyrekcji kolei państwowych JE. dr. Leon Biliński w towarzystwie dyrektorów i szefów biur dyrekcji; generalny inspektor kolei państwowych baron Lilienau, dalej dyrektor pocztowych kas i szef oddziału radca dworu Wacek i dyrektor poczt i telegrafów radca Dworu Kamler. W imieniu zgromadzonych przemówił szef sekcji Ministerstwa handlu dr. Wittek, w krótkich słowach wyrażając radość z objęcia teki handlu przez hr. Wurmbranda i zapewniając o niezłomnej służbowej wierności podwładnych urzędników. Odpowiedź P. Ministra podała prawie dosłownie wczorajsza depesza.

Podczas przedstawienia w Ministerstwie wyznań i oświaty, na powitalne przemówienie szefa sekcji dr. Rittnera, odpowiedział P. Minister dr. Madeyski jak następuje:

„Łaską Jego Ces. Mości naszego Najmościwszego Pana zostałem powołany na

to stanowisko. To, że wybrano mnie na kierownika urzędu wyznań i oświaty, musiałoby mnie przejmować usprawiedliwioną dumą — gdyby ogrom przyjętej przezemnie odpowiedzialności nie budził przylęczającego uczucia. Wszak ten właśnie urząd stoi na straży i w nim bywają pielęgnowane najwyższe dobra naszego życia państwowego i ludowego. Rozwodzić się o tem bliżej w obec Panów, którzy mam zaszczyt witać, uważam za zbyt czyste. Zadanie, mające nas odtąd łączyć, jest właśnie w Austrii tem trudniejsze, ileż idzie o to, aby mając zawsze na oku dobro całego Państwa, czynić zadość cywilizacyjnym interesom poszczególnych krajów i ludów. Obśmy mogli we wspólnej pracy obrać trafną drogę i tak działać, iżby poręczony nam cenny skarb został utrzymany w stanie nienaruszonym. Moje zadanie utrudnione jest ze względu na mojego znakomitego poprzednika w urzędzie, którego działalność raczył Najj. Pan co dopiero ocenić w sposób nader pochlebny. Dodaje mi odwagi zaufanie ku Wam moi wielce czcigodni Panowie, niemniej ta pewność, z jaką liczę na czynną pomoc zeszerowanego przy mnie personalu urzędniczego, który pomimo zmiany w kierownictwie, potrafi pozostać bezwzględnie wierny swoim obowiązkom. W tym duchu proszę wszystkich Panów, a przede wszystkim Ciebie, panie szefie sekcji, z którym od lat wielu złączony jestem węzłami najserdeczniejszej przyjaźni, abyście chcieli mnie popierać waszą bogatą znajomością rzeczy i waszem doświadczeniem i chcieli wierzyć, że we mnie znajdziecie najżyczliwszego i pokładającego w was najzupełniejsze zaufanie szefa“.

Wczoraj przed południem przedstawiali się urzędnicy Ministerstwa skarbu nowemu Ministrowi skarbu dr. Plenerowi. Obecni byli wszyscy szefowie sekcji i naczelnicy departamentów. Szef sekcji baron Baumgartner prosił P. Ministra o życzliwość dla podwładnych sobie urzędników.

Na przemowę tę odpowiedział P. Minister dr. Plener temi słowy:

„Dziękuję najserdeczniej za uprzejme słowa, jakie szef sekcji w imieniu Panów do mnie wypowiedział. Wstępuję do waszego grona jako *homo novus*. Jestem szczęśliwy, iż od szeregu lat poznałem o sobie wiele znakomych członków Ministerstwa skarbu. Mogę powiedzieć, iż znaczną część cennych pouczeń zawdzięczam stosunkom z tymi panami podczas mojej parlamentarnej kariery. Podczas parlamentarnej działalności zajmowałem się wielo kwestjami finansowymi, o ile ogólna finansowa polityka wchodzi w zakres prawodawstwa. Ale najlepsze finansowe zasady i prawa otrzymują życie i treść odpowiednią dla potrzeb Państwa i wymagań obywateli tylko przez działalność dobrej i prawidłowo funkcjonującej administracji.

„Na tem polega rzeczywiste oparcie, jakiego potrzebuje nie tylko polityk finansowy

6)

Z LITERATURY POWIEŚCIOWEJ.

Drugie życie Michała Teissier.

(La seconde vie de Michel Teissier par Edouard Rod.)

(Ciąg dalszy).

Mondet mileży chwilę, a potem, odgadując myśli przyjaciela, mówi mu otwarcie co mu przychodzi do głowy. Wie, że Michał nie żałuje niczego co zrobił, wie że uczyniłby dziś to samo, może tylko z mniejszą iluzją, ale z tą samą nieogłębnością. Chociaż ma już czterdzieści ośm lat, i wiek miłości przemącał już dla niego, on kocha ciągle, romans jego trwa i trwać powinien... jest on jakby skazany na miłość do końca życia. Jednakże, miłość wiecznie trwać nie może; mężczyzna potrzebuje innych czynników, innego celu, i Michał zapewne nieraz sobie mówi: „Jestem silny, pełen życia, energii i nie robię nic... Tułam się z miejsca na miejsce, jak paryż, a jednak mogłem jedną rolę odegrać.“

Teissier nie ma siły zaprzeczyć przyjacielowi, który tak dobrze myśli jego odgaduje.

Mondet więc mówi dalej: uzala się nad Michałem, tembardziej, że jest pewny, iż z latami, żale owe za zmarnowaniem życia coraz dotkliwiej uczuła mu się dadzą... Biedny! sam zakuł się w te łańcuchy i nie ma innej rady, tylko nosić je cierpliwie...

Ale na to już Michał odpowiada, jak obudzony ze snu:

— Kto wie?

Mondet zadrzał na te słowa, jakby smutnem przecuciem tknięty, ale nie traci wiary w przyjaciela. Mówi mu, że poświęcenie kariery, na które się zdobył, było tak wzniosłe, że prawie błąd jego okupiło, a zwykle ci, którzy sami siebie karą, wytkłó-

maczonymi być mogą, łatwiej przebaczenie otrzymują.

Teissier jednak dziwnie się zachowuje, tak że Mondet pełen jest obawy; chodzi po pokoju przez chwilę, a potem nagle pyta Mondeta czy czytuje dzienniki, czy zajmuje się polityką? a na potwierdzającą odpowiedź Mondeta, pyta, czy wie, że w Anglii rozpoczęły się wybory, że Karol Dilke, który był znikł na jakiś czas z horyzontu, pojawił się znowu, i wybór jego prawie jest pewny?

Mondet udaje, że nie wie do czego zmierza ta aluzja w słowach Michała.

— Co do mnie, mówi Michał w zamyśleniu, dziwnym tonem, widzę z tego, że Parnell źle zrobił, iż umarł, że nigdy nie trzeba wątpić i że człowiek nigdy nie powinien uznawać się za zwyciężonego, dopóki tleje w nim iskra życia i silnej woli.

— Ach, mój biedny przyjacielu! zawołał Mondet, obawiam się, że szereg twoich win nie wyczerpał się jeszcze... Tak, obawiam się, obawiam bardzo o ciebie!...

Mondet z żoną i młodszym synem odprowadzili Teissiera i jego córki na dworzec kolei.

Oczy Anny zwilżyły się przy pożegnaniu, podczas gdy Laurencya, ze zmarszczone czołem, z miną stanowczą i wyzywającą starała się opanować wzruszenie. Nagle, twarz jej się rozjaśniła, ujrawszy młodego człowieka, blondyna, który chodził wzdłuż peronu, zaglądając do wagonów, jakby kogo szukał i przechodząc obok nich, ukłonił się poważnie. Laurencya tręcała siostrę łokciem, a Anna oddając ukłon, weszła prędko do wagonu, mieniąc się na twarzy. Michał także uchylił lekko kapelusza i zapytał Mondeta kto jest ten młodzieniec?

— Młody de Saint-Brun — odrzekł Mondet.

— Ach! syn mego następcy, zapewne? I zwracając się do Laurencyi, gdyż Anna już gospodarowała w wagonie — spytał ją czy go zna.

— Trochę — odrzekła.

Weszła także do wagonu i zaczęła coś Annie mówić cicho do ucha.

Za chwilę pociąg ruszył. Tei sier chciał zbliżyć się do córek, ale Laurencya wyjęła natychmiast książkę do czytania i zatopiła się w niej, nerwowo zniecierpliwiona.

Łagodna i słodka Anna odpowiadała ojeu jak mogła na jego pytania. Czy znały Szwajcaryę? nie, nie były tam nigdy; jeździły tylko latem na niedalekie wycieczki, a raz nawet spędziły całą zimę na południu, trzy lata temu, z powodu zapalenia płuc, które ona, Anna przeżyła.

Michał zaniepokoił się tą wiadomością... Och! nie było to nic strasznego, tylko, że nie mogła wrócić do sił i doktor poradził ten wyjazd. Mama najęła wille w Mentonie gdzie było im bardzo przyjemnie... tak, bardzo! morze takie piękne, Laurencya była jeszcze wtedy małą, i lubiła zbierać muszki nad brzegiem morza, w piasku.

Laurencya przez cały czas tej rozmowy milczała i miała niecierpliwie kartki swej książki, a gdy Anna nogą nieznacznie dotknęła nogi siostry, błagając by ona choć raz odpowiedziała ojeu, Laurencya usunęła się, nie słuchając. Aż kiedy była mowa o Montreux i Michał oświadczył, że tam będą mogli robić ładne wycieczki, jeżeli lubią chodzić, Laurencya nie podnosząc oczu od książki, głosem, który drżał z powodu świadomości, że wyrwa się z impertynencyą — rzekła:

— Lubiłyśmy chodzić... z mamą.

Michał nie obraził się, ale z pewną stanowczością, choć bardzo łagodnie, odpowiedział, że może będą lubiły z nim także chodzić...

Do Genewy mało już, z sobą mówili, ale na tej stacyi wypadało im czekać dwie godziny na pociąg. Gorąco było straszne. Laurencya nie mogła się powstrzymać od wykrzyknika:

— Umieram z pragnienia!

W tej chwili Teissier kazał przynieść wody sodowej, białego wina, lodu i jedno-

ześnie podawał spis potraw córkom, prosząc by wybierały.

Laurencya żałowała już że się wyrwała ze swoim wykrzyknikiem, który dał ojeu okazję do zaspokojenia jej pragnienia i oświadczyła, że jeść nic nie będzie.

Siedzieli na hotelowym tarasie nad brzegiem Rodanu, a w okół nich snuli się postroje podróżni, śmiechy się rozlegały wraz z tonami walca, wykonywanego przez orkiestrę.

Wsiadli nareszcie znowu do pociągu, pełnego ludzi, w którym gorąco było nie do zniesienia, tembardziej dla dwóch sierot, ubranych w kiry i długie żałobne welony. Laurencya poskarżyła się na ból głowy, ale ponieważ ojciec ofiarował się wystarczyć dla niej na najbliższej stacyi o jakiej orzeźwiającej napoje — oświadczyła — że nie potrzebuje niczego i zamknęła się w ponurem milczeniu. Urywana rozmowa ciągnęła się jeszcze czas jakiś między Michałem a Anną, ale Michał dostrzegł, że pomimo dobrej woli przymus sobie czyniła i zamknęła także. Ciężka nad niemi wszystkimi niepewność, obawa, w miarę jak pociąg zbliżał się do celu: wkrótce już nawet spojrzeń swoich unikali wzajemnie.

— Wsiadamy na następnej stacyi rzekł.

Tym razem spojrzął na córki, jakby z prośbą...

Anna natychmiast zabrała się do porządkowania rzeczy, ale Laurencya się nie ruszyła. Dopiero gdy pociąg stanął, zaczęła poprawiać swój kapelusza na głowie, bez pospiechu, jakby chcąc oddalić straszliwą chwilę.

— Pójdziemy piechotą — rzekł Teissier — dom znajduje się blisko stąd.

A potem, z drzeniem w głosie, dodał: — Oznajmiłem telegraficznie o naszym przyjeździe. Czekają nas...

(Dalszy ciąg nast.)

śóik buchaltera do córki fabrykanta. Papa był codziennym listonoszem. Włożył on list do skrytki pod kołnierz, zawiesił w przedpokoiu i podpatrywał, jak córeczka pospieszyła wydobyć, co do niej należało. Nazajutrz fabrykant zawała buchaltera i gromiąc go za nadużywanie osoby pryncypała, ośmiadził mu, że mu przeznaczono osobno 100 zł. rocznie na porto jego listów — *tableau*. Będzie wesele!

— **Z Ołomuńca** donoszą, że książę arcybiskup dr. Kohn nabył tam wspaniałą wileg z ogrodem i zamierza oddać ten budynek na użytek dla czeskiej szkoły żeńskiej pod kierownictwem zakonnym.

— **Alicya Barbi**, znana dobrze i we Lwowie śpiewaczka, niezrównana wykonawczyni pieśni, wychodzi za mąż i porzuca stanowczo estradę, ku wielkiemu zasmuceniu wielbicieli jej talentu. Narzeczonym panny Barbi jest baron Bary-Wolff, b. sekretarz prywatny królowej würtemberskiej. Baron poznał śpiewaczkę na jednym z koncertów w Stuttgarcie i niezwłocznie oświadczył się o jej rękę. Panna Alicya zgodziła się w zasadzie, ale zastrzegła sobie, że przez dwa lata jeszcze występować będzie z koncertami. Dwa lata próby kończą się dla zakochanego barona z nadchodzącym Nowym Rokiem. Młodzi małżonkowie mieszkać będą w Stuttgarcie, gdzie baron Bary-Wolff zajmuje się uprządkowaniem spuścizny po królowej würtemberskiej.

Zakopane, 13 listopada.

(j) W fabryce papki papierowej w Kuźnicach hr. Wł. Zamoyskiego, powstał pożar w nocy z czwartku na piątek. Energiczna miejscowa straż ogniowa pod osobistym kierunkiem hr. Władysława a przy pomocy z gminy i z zakładu dr. Chramca, rychło opanowała ogień, który jeszcze raźniej został zlokalizowany niż przed paru tygodniami w Jadwinówce. Znaczną przy tym część zasługi w uśmierzeniu niebezpiecznego żywiołu, przypadła w udziale wychowanicom zakładu gospodarczego hr. Zamoyskiej (t.zw. przez górali „cepolom“), które w liczbie 80 stanęły pospiesznie do ratunku z odwagą i troskliwością przykłądną, jak przykłądnym jest cały kierunek kształcenia i wychowania w tym wzorowym instytucie.

Pierwsze śniegi spadły w wigilię św. Marcina, rzuciwszy wraz z puchem oślepiającej białości, czar niezwykły na całą krainę tatrzańską, która wydaje mi się o wiele majestatyczniejszą i piękniejszą niż latem, choćby z niepokalanym czystym uśmiechem pogody, a cóż dopiero, gdy — jak to często się zdarza — bywa zapłakana. Od dwóch dni jasno i wesoło. Starzy górali obiecują jeszcze zniknięcie śniegu i pogodną długą jesień. Tymczasem sezon leczniczy zimowy od dawna się rozpoczął i goście zimowi sjeżdżają się powoli ale statecznie. Dzieci Apolina mniej od innych oparły się czarowi tatrzańskiemu, wysyłając tu na zwiady panią Zimayerową. Zakład dr. Chramca pokończył urządzenia na kampanię zimową, zamykając łazienki letnie a otwierając zabiegi lecznicze we wnętrzu gmachu mieszkalnego, wzniosłszy nowy olbrzymi deptak kryty dla spaceru podczas śloty i t. p., i rozpoczynając przygotowania na sezon przyszły, rozszerzając park, budując nowe pawilony i wille. Niebawem też otwiera własną stację meteorologiczną, po przeprowadzeniu pertraktacji z Akademią umiejętności. Z chorób leczonych w tym zakładzie w ubiegłym sezonie, były przeważnie nerwowe (lekkie objawy neurastenii), tudzież kataru płucne i żołądkowe. Na parę tysięcy osób, które w ciągu ostatnich kilku lat przeszły przez zakład, nie było wypadku śmierci (prócz jednego chorego, który już śmiertelnie chory na raka żołądkowego przybył był w ostatnim stadium do Zakopanego).

Wybory na wójta jeszcze nie są dokonane, a zwłoka ta wydaje mi się bardzo słuźną i godziwą wobec trudności stanowiska w takim zborze rzeszy ludzkiej jak w Zakopanem, gdzie lada kto spełnić nie potrafi swego trudnego zadania.

Brakuje też nam funkcyonaryusza na stanowisku jeszcze bodaj donioślejszem — przewodniczącego stacyi klimatycznej, a to w skutek wyjazdu hr. Tyszkiewicza. Klimatyka na tem szwankuje, bo wiele spraw nie może być załatwionych bez delegata rządowego i prezesa. Odpowiednich kandydatów nie wielu się znajdzie, zwłaszcza zimą, a przewodniczący musi być przecie miejscowym, więc gdyby hr. Zamoyski lub dr. Chramiec zechciał się podjąć tego bądź co bądź trudnego obowiązku, to i Namiestnictwo nie wieleby miało ambarysu z szukaniem kandydatów, i goście byłiby zadowoleni: każdy bowiem z nich obeznany ze stosunkami miejscowymi i zainteresowany w rozwoju Zakopanego, daje krom tego rękojmię energicznego i wyrozumiałego zarazem a sumiennego sprawowania obowiązków. Co do taksy zimowej, w komisji uchwalono pono 5 zł. na zimę od osoby. Prawda, że klimatyka potrzebuje fundusów, ale na razie wydaje nam się ta norma za wysoką wobec 2 zł. taksy letniej; zdaniem większości gości, wystarczyłoby 3 zł., a najwyżej 4 zł. Również projekt nałożenia 1 zł. opłaty od każdego przybywającego choćby na dzień jeden, wydaje się zbyt ciężkim: tożby dobrze było gdyby płać 1 zł. każdy, co dłużej pobędzie niż dwa dni, a całą takse — jeżeli dłużej nad tydzień.

Notatki literacko-artystyczne.

Galicja w dziele „Austriacka Monarchia w słowie i obrazie“. Redakcyą dzieła „Austriacko-węgierska Monarchia w słowie i obrazie“, zostającego pod protektoratem Najd. Cesarzowej Wdowy Stefanii, zaprosiła na współpracowników części, mającej obejmować Galicyę, następujące osoby: Karola hr. Lanckorońskiego, Władysława Łozińskiego, dr. Emila Habdank Dunikowskiego, dr. Włodzimierza Demetriewicza, dr. Stanisława Smolkę, dr. Anatola Lewickiego, dr. Michała Bobrzyńskiego, dr. Józefa Majera, prof. Szymona Matusiaka, prof. Aleksandra Barwińskiego, prof. Jana Antoniewicza, dr. W. Segla, dr. Ludwika Germana, dr. Łucyana Malinowskiego, prof. Jana Werchackiego, dr. Franciszka Bylickiego (muzyka), Stanisława hr. Tarnowskiego, dr. Emila Ogonońskiego (literatura), prof. Władysława Łuszczkiewicza, dr. Maryana Sokołowskiego, Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego, dr. Tadeusza Piłata, dr. Władysława Szajnochę, dr. Juliusza Leo, dr. Leona Bilińskiego, dr. Franciszka Piekosińskiego.

Repertuar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we środę, po raz dziewiąty „Flirt“, komedia w 4 aktach M. Bałuckiego.

Jutro, we czwartek, pierwszy występ panny Eugenii Strassernówny: „Rycerkość wieśniacza“, (*Cavalleria rusticana*), opera w 1 akcie Piotra Mascagniego. Panna Strassern wystąpi w party Santuzzy, Turidde będzie p. Myszyga, Alfem p. Górski. Rozpocznie przedstawienie „Wróble“, komedia w 3 aktach Labich'a i Delacour z pp. Fiszerem i Ruszkowskim w głównych rolach.

W piątek, na dochód Anastazego Trapszy przedstawienie składane, z uprzejmym współudziałem panny Józefy Szlezzygier, pp. Aleksandra Myszygi, Henryka Kowalskiego, Henryka Jareckiego, oraz artystów naszej sceny.

P. Anastazy Trapszo, który w minionym sezonie teatralnym sprawował obowiązki reżysera sceny lwowskiej a poprzednio zajmował wybitne stanowisko w teatrze warszawskim, był przez długie lata dyrektorem teatrów prowincjonalnych w Królestwie Polskim i wykształcił całe pokolenie młodych artystów, został od Nowego roku zaangażowany przez dyrekcję nowego teatru w Krakowie. W piątek, d. 17 b. m. pożegna p. Anastazy Trapszo tutejszą publiczność na przedstawieniu, które będzie dane w teatrze hr. Skarbka na jego benefis. Program przedstawienia tego jest następujący: 1. „Doktor Robin“, komedia w 1 akcie; Garrika przedstawi p. Trapszo. 2. „Bontus prezesa“, komedia w 1 akcie Ruszkowskiego (po raz pierwszy). 3. P. Myszyga odśpiewa dwa numery. 4. Panna Józefa Szlezzygier odśpiewa polonez z opery „Mignon“. 5. IV akt „Zemsty“ Fredry, w której w roli Cześnika wystąpi p. Trapszo. Bilety są już do nabycia w kasie teatralnej i spodziewać się należy, iż zarówno piękny program, jak i chęć okazania uznania dla zasłużonego na polu polskiej sztuki dramatycznej artysty, zapewnią w dniu tym publiczności szczerelną widowinę teatru hr. Skarbka.

P. Władysław Barącz, b. dyrektor sceny lwowskiej a zdolny artysta, zapełnił wczoraj po raz już drugi salę hotelu George'a publicznością, która wybornie się ubawiła muzykalnymi i dramatycznymi produkeyami sympatycznego artysty Witano i żegnano p. Baracza ilekroć się pojawiał na estradzie, zawsze gorącymi oklaskami a jego „żarty muzyczne“ przyjmowano wybuchami szczerego śmiechu i objawami rzetelnego podziwu.

-b- Zarys dziejów polskich w pytańach i odpowiedziach dla dzieci, skreślił Stanisław Adamowicz. Lwów, księgarnia H. Altenberga, 1894 r., cena 50 ct.

Z wielkim zmysłem pedagogicznym skreślona jest ta treściwa historia polska, dająca w trafnych pytańach — odpowiedzi odnoszące się do najważniejszych momentów dziejowych. Autor jest widocznie wytrawnym pedagogiem, gdyż umiał z przeszłości naszej wydobyć na jaw te tylko fakta i zdarzenia, które młodziutki umysł podnoszą a serce uszlachetniają. Starannie też unika on wszystkiego, co by mogło rzucić cień na sławną przeszłość dawnej Rzeczypospolitej, a jeśli wypadnie mu zadać pytanie „z momentów, które cień ten okazują, a których ominąć nie mógł, to czyni to w ten sposób, że dziecko — poznając winy, widzi zaraz w dalszym pytaniu karę lub zadosyćuczynienie za takowe. Mimo, że ten zarys jest, jak to już sam tytuł opiewa, tylko zarysem naszej historii, to jednak — poznawszy go, dziecko 9 lub 10-letnie, ma już, jak na swój wiek, dokładne wyobrażenie nie tylko o tem, jakim tokiem rozwijały się dzieje jego kraju — lecz niemniej i o tem, jakim tokiem szedł ruch umysłowy w Polsce. Ma tu więc czytelnik historię królów i dzieje literatury, w najwięźszem ujętę streszczeniu, a przecie jasno i wy-

bitnie na widok wyprowadzone. Powinnowało należeć panu Adamowiczowi układu jego książki i życzyć, aby ten jego zarys znalazł się w rękach nie tylko „dzieci“, dla których jest przeznaczony, ale i ich wychowawców, którzy z jego podręcznika dowiedzą się, jak dzieci uczyć historii kraju rodzinnego należy.

Zygmunt Ajdukiewicz wykończył ostatni obraz do swojego wielkiego cyklu, a na przyszłoroczną Wystawę wykończył cały poemat „Cztery pory roku“; na czterech wielkich płótnach przyroda, zajęcie ludzkie w każdej porze i historia serca ludzkiego. Na każdym obrazie powtarzają się te same postacie we właściwej, odmiennej sytuacji; mają to być zarazem portrety.

Pani Kochańska występuje obecnie z olbrzymim powodzeniem w Skaandynawii. W Kopenhadze, Sztokholmie i Chrystyanii koncerta znakomitej artystki wywoływały szalony entuzjazyzm. Do *Temps* telegrafują, że król szwedzki wręczył p. Kochańskiej złoty medal *Letteris et Artibus*.

Z Akademii francuskiej. Obecnie opróżnione są dwa krzesła w Akademii: po Tainie i Mazardzie. Kandydatury zgłosili Zola, dziennikarz Franciszek Chaimes i poeta dekadent Verlaine.

W Palais Royal odegrano po raz pierwszy nową komedję Meilhaca p. n. *Leurs gigolettes*. Sztuka miała powodzenie, bo śmiano się z konceptów dowcipnego autora, któremu tym razem jednak zabrakło owej delikatnej ironii, cechującej poprzednie utwory.

LISTY PARYSKIE.

(Nowości teatralne. — Curela „L'Amour brode“ w Komedji francuskiej. — „Madame Sans Gène“, przez Sardona i Moreau, w teatrze „Vaudeville“. — Otwarcie teatru „Renaissance“ pod dyrekcją Sary Bernhardt. — „Les Rois“ Juliusza Lemaitra).

(Dokończenie).

„Madame la Maréchale“, „Madame Sans-Gène“, to owa słynna marszałkowa Lefebvre, księżna Gdańska która nie ośmiono bynajmniej świetną karierą wojskową małżonka swego, ani imponującymi formami życia na dworze cesarskim, zachowała na wysokiej pozycji całą swobodę praczki z ulicy Laint-Snne, czem wiele otoczenie swe gorszyło.

Prolog, odbywający się w r. 1792, okazuje nam Katarzynę jeszcze jako praczkę; wówczas już, dla rubasznego wesołości swej, cieszy się przydomkiem „Mlle Sans-Gène.“ Właśnie gwardya republikańska szturmując do Tuileryów; w jej szeregu sierżant Lefebvre, narzeczony Katarzyny, szczególnie się odznacza. Wśród zamieszek tych wpada do sklepiku Katarzyny ranny oficer austriacki, Neippery. Katarzyna ukrywa go u siebie, narażając się na podejrzenie Lefebvra. Z oficerem tym spotkała się Katarzyna po latach dwudziestu będąc marszałkową.

W r. 1812 Lefebvre, książę cesarstwa daje recepcję w pałacu Compiègne. Żona jego, mimo uciążliwej pracy tanemisrzów, nie umie udawać manier wielkiej pani i popelnia mnóstwo niezręczności, które wywołują uśmiechy i szyderstwa. Najbardziej dokuczają biednej marszałkowej siostry Napoleona, Karolina neapolitańska i Eliza Bacciochi. Wreszcie rezolutna kobieta traci cierpliwość i przypomina królowej Karolinie, że mąż jej był lokajem, wówczas, gdy ona była praczka.

Obraz ten jest prawdziwą biesiadą dla oczu. Jest to wzniesienie stylu „empir“ w całej jego świetności. Salon, urządzenie, wspaniałe toalety lśniące uniformy, wszystko to składa się na widok olśniewający. Nadmienić jeszcze należy, że dyrekcya „Vaudeville“ zaangażowała dla aktu tego wszystkie najpiękniejsze figurantki, jakie znaleźć mogła w Paryżu.

Akt następny, to odtworzenie pokoju Napoleona. Napoleon ma dzwienne „nie dobre wejście“, jak twierdzi Fouché. Siostry jego były u niego, by się użalić na marszałkową. Trzeba załatwić sprawę krótką drogą: Lefebvre musi rozwieść się z żoną, która ośmięła dwa dwór cesarski. Lecz na razie i oskarżicielki irytują cesarza, zaczynają bowiem w jego obecności spierać się a wreszcie przezwyciężyć się — po korsykańsku. Wówczas i Napoleon, uniesiony gniewem, strofuje je w języku rodzinnym — a cała sala trzęsie się od śmiechu.

Jest to najlepszy akt w sztuce Sardou. Tuż po iostrach Napoleona, anonsują marszałkową Lefebvre. Napoleon przyjmuje ją z wyjątkiem swym, w sposób grubiański. Rozmowa toczy się około sceny ostatniej. Marszałkowa tłumaczy się, że nie mogła milczeć,

gdy królowa zaczęła szydzić z armii. Żołnierze armii cesarskiej, to jej towarzysze: walczyła ona obok męża swego w ich szeregach, a nawet została zranioną. Zakasuje rękaw i okazuje cesarzowi bliźnię. Napoleon jest przejęty, zachwycony. Lecz marszałkowa, widząc, że zwycięstwo po jej stronie, ani myśli przewać potoku swej wymowy. Przypomina cesarzowi, że był kiedyś młody kapitan, który pewnej pracze winnym został szesędziesiąt franków za bieliznę; kapitanem tym był Napoleon a praczka — Mlle Sens-Gène. Marszałkowa odnosi tryumf całkowity. Cesarz zezwala, by została u dworu.

Oto sceny zabawne i zajmujące a nowej sztuce Sardou. Następuje jeszcze cała intryga, służąca do przedłużenia i powikłania sztuki; nie będziemy jej streszczali na tem miejscu, bo też nieszczególnie się powiodła zręcznemu zkądinąd autorowi.

Z największą wrzawą przygotowywał pierwszą nowosć swą teatr „Renaissance.“ Nie dziw: wszak ster jego objęła mistrzyni reklamy artystycznej, Sara Bernhardt. Syta tryumfów zamorskich, Sara zapragnęła zdobyć sobie na nowo łaski publiczności paryskiej; a że nie zdołałaby już zastosować się do porządku domowego Komedji francuskiej, przeto zdecydowała się sama na antreprzyę teatralną. Teatr „Renaissance“ w latach ostatnich miał stałe niepowodzenie; trzeba było sporej dozy ufnosci we własne siły, by się podjął jego kierownictwa, zwłaszcza w obec zabobonów panujących w kołach aktorów i impresaryów.

Rządy swe rozpoczęła Sara szeregiem reform administracyjnych: usunęła budkę suflerską; zniósła klakę; garderobiantkom zabroniła przyjmowania *pour boire*; paniom siedzącym w parterze kazała pozdejnować kapelusze. Wszystkie te jednak reformy przyjmowano w Paryżu z ironią, i nie bardzo one się przyczyniły do zaintrygowania publiczności.

Wzięto się tedy na inne sposoby; inscenując otwarcie teatru i pierwsze przedstawienie, skorzystano ze sztuki wydoskonalonej przez Barnuma, a raczej ze sztuczek jego, których Sara i administratorowie jej wyuczili się w Ameryce: puszczano w świat wieści jakoby od przedstawienia tego zależał pokój europejski. Poruszono ambasadę, prefekturę policji, urząd spraw zagranicznych a w następstwie dziennikarstwo całe, by mógł rozsprzedać fotole po 50 franków zamiast po 25. Sztuczka to tak gruba, bezтакт pomysłu tak wielki, że niepodobna winić o nie autora dramatu „Les Rois“, Juliusza Lemaitre, najpoważniejszego dziś krytyka paryskiego i pisarza istotnie dystygnowanego. Winna jest Sara Bernhardt, a raczej podróz jej amerykańska.

W czem zaś winien Lemaitre wyjącznie — to w tem, że napisał fatalną sztukę, którą zaczerpnął z własnej, świeżo ogłoszonej powieści Fatalnym był sam pomysł: opracować temat polityczny, wprowadzony już po dwakroć na scenę w sposób mistrzowski; i odświeżyć temat ten anegdotami współczesnymi zaczerpniętymi ze źródeł najniejszych. „Les Rois“ Lemaitre'a, to „Rabagas“ i „L'art de conspirez“ w wydaniu znacznie pogorszonem; a dramat anegdotyczny, którym Lemaitre przeplata dramat główny, polityczny, stoi na poziomie artystycznym paryskiego „Musée Grévin“ lub wiedeńskiego „Panopticonum.“

Puk.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. zawiadamia, iż podobnie jak w latach poprzednich, pośredniczyć będzie w sprowadzaniu oryginalnego nasienia lnu inflanckiego z Rygi i Parnawy — o ile starczy zapas uzyskanej od Ministerstwa rolnictwa subwencji. Plantatorowie więksi otrzymają je po cenie nabycia, a mniejsi po cenie niższej. Zamówienia będą przyjmowane najdalej do 25 stycznia 1894.

Podwoły dla wojska Celem zabezpieczenia podwoły dla wojska, na przewóz tak osób jak i ciężarów w obrębie 11 korpusu na rok 1894, odbędzie się dnia 21 listopada 1893. o godzinie 10 przedpołudniem rozprawy za pomocą pisemnych ofert, w wojskowych magazynach prowiantowych w Stanisławowie, Tarnopolu i Czerniowcach, tudzież w wojskowych komendach stacyjnych w Bojanach, Brodach, Czortkowie, Kołomyi, Monasterzyskach, Mostach wielkich, Rohatynie, Nowej Żuczce, Tumulcu, Tymbowli, Złoczowie, Radowcach i Suczawie. Bliższych informacyj i szczegółów można zasięgnąć w biurach pomienionych wojskowych magazynów, względnie komend stacyjnych.

W sprawie zakazu wywozu bydła. Rząd niemiecki na czas od 21 października do 21 listopada b. r. nie wydał zakazu wywozu bydła z żadnego okręgu, któryby, według konwencji weterynarskiej z 6 grudnia 1891 w razie istnienia zarazy płucnej, za okręg zamknięty miał być uznany.

Wiedeń, 14 listopada. (Telegram Gazety Lwowskiej).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego: 2995 sztuk opasowego, 124 z paszy i 1130 sztuk chudego.

Razem 4249 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 377 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 142 sztuk chudych; z Bukowiny 90 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 55 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia.

Przebieg targu był ożywiony.

Nie sprzedano 257 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 55 zł. — ct. do 62 zł. — ct., za towar przedni po 63 zł. — ct. do 66 zł. — ct., z paszy po — zł. — ct. do 66 zł. — ct., węgierskie woły opasowe po 55 zł. — ct. do 62 zł. — ct., za towar przedni 63 zł. — ct. do 66 zł. — ct., wyjątkowo po — zł. — ct. do — zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 56 zł. — ct. do 63 zł. — ct., za towar przedni po 64 zł. — ct. do 68 zł. — ct., wyjątkowo po 69 zł. — ct. do — zł. — ct.; krowy po 20 — ct. do 32 zł. — ct.; stadniki po 20 zł. — ct. do 30 zł. — ct.; bawoły po — zł. — ct. do — zł. — ct., woły po — zł. — ct. do — zł. — ct., za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 27 zł. — ct. do 82 zł. — ct. za sztukę.

Targ na nierogaciznę w krakowskim zakładzie obserwacyjnym. W dniach 13 i 14 listopada 1893 przypędzono 3848 sztuk. Płacono za prosięta 18 do 22 ct., chude 30 do 35 ct., za mięsne — do — ct., za tuczone 34 do 38 ct. za klg. żywej wagi. Do krajów Monarchii załadowano 3819 sztuk.

OSTATNIA POCZTA

Posel Julian Romańczuk zwołał wyborców swoich z powiatów bóbreckiego i chodorowskiego na sejmik relacyjny, który się odbędzie dnia 18 b. m. o godz. 2 popołudniu w sali rady pow. w Bóbrecu.

W dniu 14 listopada zachorowało na chorobę azyatycką w Galicyi:

W powiecie staromiejskim: w Chyrowie 9 osób, w Posadzie chyrowskiej 1 osoba.

W powiecie stryjskim: w Tarnawce 1 osoba.

Wyzdrowiały: (w powiecie sanockim) w Besku 1 osoba, Chyrowie 1 osoba.

Zmarły: (w powiecie liskim) w Ustrzykach dolnych 1 osoba, (w powiecie staromiejskim) w Chyrowie 3 osoby.

Ogółem pozostało w dniu 13 b. m. w leczeniu chorych 16, w dniu 14 b. m. zachorowało osób 11, wyzdrowiały 2, zmarły 4, pozostaje zatem w leczeniu 21 osób.

Jad cholery azyatyckiej stwierdzono bakterjologicznie w dejektach osób zmarłych wśród podejrzanych objawów w Ławocznem i Tarnawce (w powiecie stryjskim).

Dziennik rozporządzeń wojskowych ogłasza:

Najj. Pan nadał wielką wstęgę orderu Leopolda komendującemu generałowi we Lwowie ks. Windisch-Graetzowi, komendantowi marynarki admirałowi Sterneckowi i generałowi broni Reinlandorowi, obu pierwszym z dekoracją wojenną.

Najj. Pani ma przedsięwziąć z końcem bieżącego miesiąca podróż morską, która potrwa cztery tygodnie. Dostojna Pani uda się najpierw na pokładzie jachtu „Miramare“ na wody greckie. Dotychczas jednak nie ustanowiono jeszcze ostatecznego programu.

Presse dowiaduje się z kół parlamentarnych, że zwołana na 23 b. m. Rada państwa będzie obradowała mniej więcej do połowy grudnia, poczem zbiorą się na kilkutygodniową sesję sejmy krajowe. *Vaterland* donosi, że Rząd cofnie projekt reformy wyborczej hr. Taaffeego. Wedle informacyi *Neue Presse*, kierownictwo Koła polskiego ma przejść odtąd na dyrektoryum, złożone

z pięciu członków, którego zakres działania zostanie ściśle określony. Taki sam zarząd ma otrzymać zjednoczona lewica niemiecka. Jako kandydatów wymieniają: hr. Kuenburga, dr. Koppa, dr. Suessa, dr. Mengera i barona Dumreicherera. Prezesem komisji budżetowej, którym był dotychczas obecny Minister skarbu dr. Plener, ma być wybrany członek lewicy dr. Heilsberg.

Rozkaz gabinetowy cesarza niemieckiego nakazuje aby na mocy rozporządzenia o sędach honorowych z dnia 2 maja 1874 r. wszystkich oficerów zamieszanych w procesie hanowerskim, pociągnięto do odpowiedzialności. Oficerowie, którzy w jakkolwiek sposób, uwłaczający honorowi, zawiniłi, mają otrzymać bezwzględnie uwolnienie z wojska. Cesarz wyraża w dekreście swoje niezadowolenie z powodu, że rozkaz, wydany przezeń zaraz po objęciu tronu, w którym zalecał oficerom życie skromne, tak mało wywarł wpływu, i nakazuje komendom generalnym, aby wskazały tych dowódców pułkowych, którzy nie dość surowo wypełniali wskazania w rzeczonym rozkazie przepisy i nie czuwali należyście nad zachowaniem się podwładnych oficerów.

Dzienniki rossyjskie, które w ostatnich czasach tyle rozpisywały się o stosunkach Serbii do Austrii i o położeniu ludności w Bośni i Hercegowinie, poświęcają obecnie długie artykuły kwestyi t. zw. armeńskiej i napadają w nich gwałtownie na W. Portę. Podnoszą one, że Rossya podjęła ostatnią wojnę z Turcyą nie tylko dla wyswobodzenia Bułgaryi, lecz także dla wyzwolenia Armeńczyków z pod jarzma osmańskiego. Trameńczyków za podjęciem wojny obowiązek poprawienia losu ludności armeńskiej. Rząd sułtana jednak nie uczynił nic zgoła w interesie Armeńczyków, którzy po dawnemu są wystawieni na straszne nadużycia baszów i biurokracji tureckiej. Czas już najwyższy i biurokracji tureckiej. Czas już najwyższy i biurokracji tureckiej. Czas już najwyższy i biurokracji tureckiej. Czas już najwyższy i biurokracji tureckiej.

Zebrała na sesję zimową skuceczyna serbska wybrała, jak wiadomo, swym prezesem obecnego posła w Petersburgu, Pasicza. Przypuszczają, iż tym wyborem chciała skuceczyna ułatwić Pasiczowi ewentualne objęcie po złożeniu ciężką chorobą Dokiezu posadę prezesa gabinetu.

Uroczyste otwarcie skuceczyny mową tronową nastąpi dzisiaj.

Greycy ma już nowy gabinet: gabinet Trikupisa. Dawniej było tam dwóch ludzi, którzy bezustannie mieniali się ze sobą na stanowisku prezesa gabinetu: Delyannis i Trikupis. Obecnie, od pewnego czasu, Delyannis zniknął prawie z widowni politycznej, a Trikupis pozostał prawie jedynym członkiem, zdolnym przez dłuższy nieco czas kierować losami Greyci. Jak niemi kieruje, i czy wogóle można niemi jeszcze kierować, to inne pytanie; dość że wszystkie inne gabinety greckie są efemerydami, po których przemijającym żywocie nie ma się do kogo uciec, tylko do Trikupisa. Tak się też znowu teraz stało. Zaraz po otwarciu Izby i po mowie tronowej, przystąpiono do wyboru prezesa Izby. Podczas głosowania, kandydat rządowy Krestenitis, uzyskał tylko 50 głosów, tymczasem gdy kandydat opozycji, kandydat trikupisowski Buduris, otrzymał ich 102. Po takim eksperymencie sił opozycji, prezes ministrów Sotiropulos oświadczył, że uważa istnienie gabinetu za zakwestyonowane, poczem nastąpiło zawieszenie posiedzenia. Następnie gabinet podał się do dymisji, którą król przyjął, a złożenie nowego gabinetu powierzył, naturalnie, Trikupisowi. Jak długo znów i Trikupis, który niezliczoną liczbę razy był już prezesem gabinetu, na tej posadzie pozostanie, i czy wogóle znajdzie się ktoś coby Greycy z oplakanego stanu ruiny finansowej wyratować zdołał, o tem nie pewnego powiedzieć się nie da.

Niemalą sensację zrobiło w Paryżu, że organ radykalno socjalistyczny *Petite République Française* ogłosił w dosłownem brzmieniu dokument urzędowy, który powinien być zachowany w tajemnicy. Jest to sprawozdanie prokuratora państwa w Douai, w którym prokurator, przytaczając dowody bezprawnego postępowania syndykatów robotniczych i ich przewodniczących w departamencie Nord i Pas-de-Calais, wyraża opinię, iż należy sprawę tę oddać co rychlej pod sąd.

Minister sprawiedliwości Guérin wysłał ten poufny dokument do prezydenta ministrów Dupuy, lecz, jak się z śledztwa okazało, służący zgubił go, i dokument dostał się, niewiadomo już jaką drogą do redakcyi

opozycyjnego dziennika, i to jeszcze socjalistycznego. P. Dupuy miał w tej sprawie o- negdaj konferencyę z ministrem sprawiedliwości i podobno robił mu bardzo ostre wy- mówki za jego nieostrożność. Skutkiem tego minister Guérin zażądał dymisyi. Rada ministrów miała się zająć tą sprawą i już się zdaje takowa załagodziła, skoro przed Izbami stanął gabinet w niezmienniej postaci.

Z Oranu donoszą, że w mieście Valny w Algeryi odbyło się uroczyste odsłonięcie pomnika, postawionego przez Arabów na pamiątkę traktatu z r. 1835, na mocy którego Francya zapanowała w Algeryi. Generalny gubernator wygłosił mowę, w której zazna- czył, że ten pomnik jest protestem przeciw tym, którzy głoszą, jakoby żywioty arabski i francuski były sobie wrogami. Francya nie dokonała jeszcze swego dzieła. Posunie się ona dalej w tym dniu i w tej godzinie, którą uzna za najstosowniejszą, aby cywilizacyę europejską rozszerzyć także i na te części, które dotąd od niej stroniły.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Monachium, 15 listopada. Wczoraj po południu odbył się świetny obiad galowy wydany z wielkim przepychem, na cześć Najd. Narzeczonych. Książę regent wznosił toast na cześć Najj. Pana i Najd. Narzeczonych, Najj. Pan na cześć księcia regenta.

Podczas przedstawienia galowego teatru nadworny wyglądał wspaniale. Obok Najd. Narzeczonych w łożu dworskiej siedział po prawej stronie Najj. Pan, po lewej książę regent. Dostojnych Gości witano podczas wejścia do teatru gromkimi okrzykami, które się powtórzyły gdy opuszczali teatr.

Wiedeń, 15 listopada. Wiener Zig. ogłasza: Najj. Pan zamianował JE. dr. br. Gautscha kuratorem Akademii Terezyańskiej.

Wiedeń, 15 listopada. Wiener Zig. ogłasza: P. Minister sprawiedliwości przenosił adjunktów sądów powiatowych: dr. Jana Chomickiego z Zurawna do Horodenki, Henryka Kapiszewskiego z Turki do Niżankowic, tudzież nadał adjunktowi sądu powiatowego Hipolitowi Fedorowiczowi w Zaleszczykach, posadę adjunkta sądu powiatowego w okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie.

P. Minister sprawiedliwości zamianował dalej adjunktami sądowymi, adjunktów sądów powiatowych: Emila Sochockiego w Niżankowicach dla Złoczowa, Jonasza Sokala w Buczaczu dla Stanisławowa, i adjunkta sądu powiatowego w okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, Michała Nieświatowskiego dla Przemysła.

Następnie zamianował P. Minister sprawiedliwości adjunktami sądów powiatowych auskultantów: Adolfa Zulaufę dla Zurawna Stanisława Brodowieza dla Kut, Ignacego Krasowskiego dla Turki, Kazimierza Angermanna dla okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, Maryana Rasta wieckiego dla Robotyna, Pawła Bilińskiego dla Buczacza, Józefa Cieleckiego dla Zaleszczyk, Juwenala Turek-Niewiadomskiego dla okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, Wilhelma Lubicha dla Jaworowa i Aleksandra Łysiaka dla Sądowej Wiszni.

Wiedeń, 15 listopada. Wczoraj przedpołudniem zgromadził się personal urzędniczy b. Ministra dla Galicyi JE. P. Filipa Zaleskiego w biurze, gdzie o g. 12 przybył także nowomianowany P. Minister dla Galicyi JE. P. Apolinary Jaworski.

JE. P. Zaleski powitał przybyłych, poczem zostali nowemu P. Ministrowi przedstawieni urzędnicy Ministerstwa. JE. P. Jaworski w słowach nadzwyczaj gorących dziękował JE. P. Zaleskiemu za szczere i przyjazne poparcie, jakiego z jego strony doznawał zawsze w czasie, gdy zajmował stanowisko prezesa Koła polskiego. Najzaszczytniejszą nagrodą, najpiękniejszym świadectwem dla ustępującego męża stanu są wspaniałomyślne słowa Monarchy, w których Monarcha podziękował mu za usługi wyświadczone Koronie, Państwu i rodzinnemu krajowi.

Wiedeń, 15 listopada. Mówiąc o toku wypadków, które poprzedziły utworzenie obecnego gabinetu, podnosi *N. Wr. Tagblatt* znakomite zasługi JE. P. Namiestnika Kazimierza hr. Badeniego, który prawdziwie decydująco w sprawie tej działał. Dziennik ten wspomina także o kandydaturze na Ministra wyznau i oświaty p. dr. Michała Bobrzyńskiego, broniąc go stanowczo przeciw rozmaitym wycieczkom dzienników, podnosząc przytem pełną zasługi działalność jego dla rozwoju szkolnictwa w Galicyi i stwierdzając zarazem, że p. Bobrzyński w Wiedniu łącznie z P. Namiestnikiem hr. Badenim wystę-

pował stanowczo za kandydaturą zaprzyj- znionego z nim osobiste P. dr. Madeyskiego.

Wiedeń, 15 listopada. Baron Maurycy Koenigswarter, członek Izby panów zmarł wczoraj.

(Br. Koenigswarter, urodzony w r. 1837 pochodzi z rodziny dobrze znanej w finansowym świecie Wiednia, Paryża i Frankfurtu. W roku 1860 wystąpił na widownię jako wspólnik swego ojca (firma Jonasz Königswarter i Sp.), trzymał się zdala od wszelkich ryzykownych interesów w dobie t. zw. „rozkwiitu ekonomicznego“, zaś po krachu przyczynił się znacznie do złagodzenia skutków przesilenia. W r. 1873 otrzymał krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa z gwiazdą. Był intelektualnym twórcą fundacyi Franciszka Józefa, utworzonej z powodu 25 rocznicy rządów Najj. Pana. Dłuższy czas sprawował czynności generalnego konsula duńskiego w Wiedniu, następnie był dyrektorem kolei północnej i członkiem dyrekcyi wielu instytucyj finansowych. Powołany w roku 1879 jako dożywotni członek do Izby Panów, okazał się znawcą stosunków ekonomicznych i finansowych i odznaczył się kilkoma przemówieniami w tych właśnie sprawach. Posiadał rozległe dobra w Czechach, na Morawach, w Austrii dolnej i na Węgrzech).

Berlin, 15 listopada. Nordd. Allg. Zig. donosi, że drugie czytanie rossyjsko-niemieckich układów taryfowych zostało wczoraj ukończone.

Medyolan, 15 listopada. Hr. Kalnoky przybył tu wczoraj po południu równocześnie z włoskim ministrem spraw zewnętrznym Brinem i ambasadorem hr. Nigra, którzy powrócili z Monzy. Wieczorem dał hr. Nigra obiad na cześć hr. Kalnoky'ego.

Belgrad, 15 listopada. Skuceczyna utworzona dziś została mową tronową, odczytaną przez króla. Mowa podnosi, że w budżecie na rok 1894 przywrócona jest równowaga finansowa. Zawarty z Rossyą traktat handlowy ścięsił jeszcze bardziej w zły, łącząc Serbię z tem potężnym państwem słowiańskim. Zresztą stosunki rządu ze wszystkimi państwami zagranicznymi są przyjazne i prawidłowe. Rząd stara się usilnie uczynić lojalnie zadość wszelkim przyjętym na się zobowiązaniom.

Paryż, 15 listopada. P. Lozé mianowany ambasadorem w Wiedniu.

Paryż, 15 listopada. Senat rozpoczął wczoraj posiedzenia na nowo. Prezydent w przemowie swej podniósł, iż wizyta eskadry rossyjskiej była radośnym wypadkiem, i wypowiedział przekonanie, że sympatye wzajemne Francyi i Rossyi pozostaną trwałe. Senat składa carowi i carskiej rodzinie hołd pełen uznanowania, pozdrawia ich przyjaźnie w nadziei utrzymania pokoju, który jest rękomią cywilizacyi. Przemówienie to prezydenta przyjął senat żywymi oklaskami.

Paryż, 15 listopada. Na posiedzeniu nowo otwartej Izby deputowanych prezydujący Blanc (jako najstarszy wiekiem) wspominając o uroczystościach na cześć gości rossyjskich, przy których to uroczystościach wśród niesłychanego entuzjazmu dokonała się unia Francyi z Rossyą, przypomniał depeszę cara, pełną uczuć pokojowych — i zakończył zdaniem: Francya jest teraz spokojną, że nie stoi sama i może żywić wszystkie swoje nadzieje i nadal w całej pełni.

Prowizorycznym prezydentem Izby wybrany został Kazimierz Perier.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 listopada, 1892 r. godz. 2, minut —. Akcyje kredytowe 334-65, Alp Tow. górnicze 45-80, Węgierskie akcyje kredytowe 413-50, Akcyje anglo-austriackie 149—, Akcyje banku Union 249-60, Akcyje kolei Karola Ludwika 216—, Akcyje kolei Północnej 287-50, Akcyje kolei Południowej 101-75, Losy tureckie 48 50, Akcyje kolei państwowej 301 25, Akcyje kolei Lwowsko-Czeronowieckiej 258—, Akcyje kolei węgierskiej Północno-wschodniej 96-20, Wiedeńskie losy komunalne 173-25, Akcyje tytoniowe 198—, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 95-60, Akcyje kolei Elbetal 236 50, Akcyje banku dla krajów koronnych 246-10, 4-prc. węgierska renta złota 115 70, Akcyje banku związkowego 121-50, Rubel papierowy 1-34-75, Węgierska renta papierowa 93 35, Usposobienie spokojne

Telegramy zbożowe z d. 14 listopada 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 16 40 do 16 50 zł. Budapeszt: Pszenica na jesień 7 47 do 7 48 zł. Berlin pszenica (na sierpień) 140 25 do —— zł., żyto —— do —— zł., spirytus 32-50 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 42-30 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowicki.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. czerwca 1893 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzi:	Pociągi pociągowe		Pociągi osobowe		Z Lwowa odchodzi:	Pociągi pociągowe		Pociągi osobowe	
	3:08	6:01	9:36	6:36		9:41	3:01	10:41	5:26
Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	3:08	6:01	9:36	6:36	9:41	3:01	10:41	5:26	11:11
Z Warszawy	—	6:01	9:36	6:36	9:41	—	10:41	5:26	11:11
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/2 do włączenia 21/2)	—	—	9:36	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	9:41	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 2/3 do włączenia 12/3)	—	6:01	—	—	—	—	—	5:26	—
Z Muszyny - Krynicy p. Stryj	—	—	9:06	1:08	—	—	—	—	8:01
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6:36	—	—	10:41	5:26	—
Z Podwoleczysk i Brodów (na dw. główny)	2:48	10:02	9:46	6:21	—	6:44	3:20	10:16	11:11
Z Podwoleczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	2:34	9:46	9:21	5:55	—	6:58	3:32	10:40	11:33
Z Sużawy	10:11	—	7:59	12:51	7:11	6:36	—	10:36	3:31
Z Kimpolunga	10:11	—	7:59	—	—	—	—	—	3:31
Z Radowice	10:11	—	7:59	—	7:11	—	—	—	—
Z Berhomethu n. S. i Czudyna	10:11	—	—	—	7:11	6:36	—	—	10:56
Z Nowosielicy	—	—	—	—	7:11	—	—	—	10:56
Z Stobody rungurskiej kopalni	10:11	—	—	—	7:11	6:36	—	—	10:56
Z Husiatyna przez Haliż	10:11	—	7:59	—	—	6:36	—	—	10:56
Z Buczacza przez Haliż	—	—	—	12:51	—	—	—	—	—
Z Bełzca	—	—	—	5:20	—	—	—	—	—
Z Sokala	—	—	3:16	5:26	—	—	—	—	—
Z Zawocznego (Peszta, Miskolca, Szerencsa, Munkácsa, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	—	9:06	1:08	—	—	—	—	8:01
Z Stryja	—	—	9:52	—	—	—	—	—	8:01
Z Skolego, Chyrowa Stanisławowa i Borystawa przez Stryj	—	—	2:38	—	—	—	—	—	3:41

U W A G A.

Godziny drukowane grubymi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państwowych w Wiedniu (L. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnym c. k. austriackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja 1.3 hotel Imperial) udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austriackich kolejach państwowych i ile podróżnicy zezwalają, zasięgać także innych informacji odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei.

Rozkłady jazdy w formie kieszonkowym są do nabycia w biurze informacyjnym, kasach stacyjnych i u koudaktorów.

W biurach informacyjnych sprzedają się wydawane przez c. k. austr. koleje państwowe bezpośrednio biletami i zastawione paszporty podróżne do jazdy, jakoteż taryfy.

Nadesłane.

Okulista dr. Teodor Bałaban

b. asystent i lekarz na klinice profesora Borysiekiewicza w Gracu po kilkuletniej praktyce specjalnej, ordynuje w chorobach i operacjach ocznych, przy ulicy Wałowej l. 7. od godziny 10—12 przed i od 3—5 po południu, I. piątko. 1143 Dla biednych bezpłatnie.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 15 listopada 1893.

Hotel Zorza.

PP. Wł. Ochocki z Kalinowszczyzny, K. Wierzechowski ze Stawczan, A. hr. Piniński z Sużawy, A. hr. Wodziecki z Niedźwiedzia K. Romanowski z Wołynia, J. Bieńkowski z Chyrowa.

Hotel Europejski.

PP. A. hr. Krusenstern i K. br. Krusenstern z Niemirowa, M. Bobrowicki z Stropkowa, F. Morawski z Hruszowa, W. dr. Czajkowski z Przemysła, R. Lewandowski z Reklifca, T. Prokopowicz z Skwarzawy, M. dr. Rosenstock ze Skafatu.

Hotel Metropol.

PP. Opolski z Czerniowca, M. Grabownicki i S. Pichler z Dobrowlan, D. Iwanicki ze Słoboki, N. Jaszczemski z Pesztu, J. Majewski z Radowic.

Wystawy i muzea.

— Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od godziny 3—6 popołudniu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dni 20 ct. W niedziele otwarte od godziny 10—1 przedpołudniem. Wstęp wolny.

— Muzeum im. Lubomirskich otwarte codziennie rano od 9—1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki, czwartki i piątki od 3—5 popołudniu.

— Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10—11 przedpołudniem, we środy i soboty od godz. 11—3. Wstęp wolny.

Gennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 14 listopada 1893

1. Akcje za sztukę.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	215 — 217
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	257 — 259
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	365 — 375
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	— — 215
2. Listy zast. za 100 zł.	
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	1 0 70 101 40
5 pr. w. a.	— — — —
wylosowane z 10 pr. premią	109 70 110 40
Banku hip. galic. 4 1/2 pr. w. a. w 50 l.	99 80 100 50
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100 30 101 —
4 pr. w. a. w 57 l.	97 — 97 70
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. w. a. l. emis.	98 80 99 —
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41 1/2 lat	98 — 98 70
4 pr. w. a. los. w 52 l.	98 — 98 70
4 1/2 pr. w. a. los. 56 l.	99 86 100 50
3. Listy dłużne za 100 zł.	
Gal. zakł. kred. wkł. wlikiwacy (daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	— — — —
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	— — — —
4. Oblig. za 100 zł.	
Indemnit. gal. 5 pr. m. k.	96 — 96 70
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	102 25 — —
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102 25 — —
Komunalne Banku kraj. 5 1/2 pr. em.	105 — — —
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	100 — 100 70
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. w. a.	95 70 96 40
4 1/2 pr. w. a. koronowej	95 80 96 50
Losy miasta Krakowa	25 — 27 —
Stanisławowa	46 — — —
6. Monety.	
Dukat cesarski	5 99 6 09
Napoleonor	10 03 10 16
Półimperyal	10 30 — —
Rubel rosyjski srebrny	1 33 1/2 1 35 1/2
papierowy	1 33 70 1 35 50
100 marek niemieckich	62 30 63 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 13 listopada 1893.

Dług państwa.		płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	97. —	97.20	
lut-y-sierpień	96.90	97.10	
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	96.90	97.10	
kwiecień-październik	96.90	97.10	
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	144 50	145. —	
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	144 —	144 50	
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	160 25	161 25	
" " 1864 po 100 zł.	197. —	197 50	
" " 1864 po 50 zł.	197. —	197 75	
Renty Com. po 42 ltr. austr.	— — — —	159 75 160 —	
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	118 75	118 95	
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	95 95	96 15	
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	— — — —	95 95 96 15	
2. Obligacje indem. 5 pr. (za zł. m. k.)			
Bukowiny	105. —	105 50	
Galicyi	— — — —	109 75 110 75	
Nizszej Austrii	— — — —	94 25 95 25	
Siedmiogrodu	— — — —	— — — —	
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	— — — —	— — — —	
3. Akcje.			
Bank Anglo austr. 200 zł. emit. zł.	149 50	150 50	
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	335 50	336. —	
Niznio-austr. tow. eskont. po 500 zł.	650 —	665 —	
Gal. banku hip. po 200 zł.	— — — —	— — — —	
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	— — — —	— — — —	
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	— — — —	— — — —	
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	248 50	247 40	
Bank austro-węgierski a 600 zł.	994. —	998. —	
Kol. Albrechte 200 zł. w srebrze	94. —	95. —	
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	383. —	389. —	
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	— — — —	— — — —	
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł.	— — — —	— — — —	

Północna kolej po 1000 zł. m. k.		płaca żądają	
2370. —	2385. —		
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	— — — —	258 20	259. —
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.	— — — —	303	302 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w. a.	— — — —	194 25	193 25
połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	— — — —	202 —	201. —
Węg. kol. gal. a 200 zł. w srebrze	— — — —	— — — —	— — — —
4. Listy zastawne losowane.			
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	— — — —	— — — —	— — — —
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. w złocie w 50 l.	124. —	124 30	
Powz. austr. zak. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.	98. 00	98 90	
" " " " 3 pr.	114 75	115 75	
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	114 60	115 20	
" " " " w 20 l. 7 pr.	100 75	101. —	
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	97 75	98 25	
" " " " po 4 pr. w 4 l. wyl.	97 75	98 25	
52 latach zwrotno	99 90	100. —	
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 1/2 l.	100. —	101. —	
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. l. emisji	100 50	101 25	
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	99 90	100 70	
Węg. Zakł. kred. ziem. w. a. w 9 l. zł. po 5 pr.	100 50	101 50	
" " " " wyl. 4 1/2 pr.	100 50	100 75	
po 4 pr.	98. —	98 30	
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)			
Kolej Albrechte a 300 zł. 5 pr. a. w.	— — — —	— — — —	— — — —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	— — — —	— — — —	— — — —
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4 1/2 pr.	99 30	100 20	
po 100 zł. em. 1887	94 60	100 60	
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 100 zł. 4 1/2 pr.	— — — —	— — — —	— — — —
deto (Tarnosław-Sokal)	— — — —	— — — —	— — — —

Kol. Gal. Lwów-Czer.-Jas. em. w. a. w 4 pr. w srebrze z r. 1884		płaca żądają	
— — — —	— — — —	89. —	90. —
z r. 1886	— — — —	95 10	96 10
z r. 1887	— — — —	— — — —	— — — —
z r. 1888	— — — —	— — — —	— — — —
Węg. gal. kol. a 200 zł. w srebrze w sr. 1887	— — — —	105 75	106 25
Węg. regulacja Cisy po 100 zł. 4 pr.	— — — —	141. —	142. —
6. Losy.			
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	195 25	196 25	
Clarego po 40 zł. m. k.	56 —	57 —	
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	136 75	137 75	
Keglewicza po 10 zł. m. k.	— — — —	— — — —	— — — —
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	26. —	26 40	
Pożyczka miasta Lublany po 50 zł.	24 25	24 50	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	59. —	59. —	
Pańskie po 40 zł. m. k.	55 50	56 50	
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł. w. a. po 5 zł.	12 —	12 50	
Fundacja szpitala Ar. yk. Rudolfia po 10 zł. a. w.	— — — —	— — — —	— — — —
Saima po 40 zł. m. k.	70. —	71. —	
St. Genois po 40 zł. m. k.	68. —	69. —	
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	48. —	48. —	
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	147. —	147 50	
po 50 zł. a. w.	6. —	6 50	
Waldsteina po 20 zł. m. k.	46. —	47. —	
Windischgrätz. po 20 zł. m. k.	60. —	64. —	
7. Weksle (za 100 zł.)			
Augsburg na 100 w. p. n.	— — — —	— — — —	— — — —
Berlin za 100 marek w. p. n.	— — — —	— — — —	— — — —
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	— — — —	— — — —	— — — —
Hamburg za 100 marek w. p. n.	— — — —	— — — —	— — — —
London za ft. szt.	117 30	127 75	
Paryż za 100 fr.	50 67	50 65	
Kurs złota.			
Dukat cesarski m. a.	6 04. —	6 06. —	
" pełnej wagi	6 02. —	6 05. —	
Korona	— — — —	— — — —	— — — —
20-frankówka	10 13. —	10 14 5	
Rosyjski półimperyal	— — — —	— — — —	— — — —
Talar związkowy	— — — —	— — — —	— — — —
Srebro	— — — —	— — — —	— — — —

BIZNESENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 6033 [7177 3—3]
W dniach 27 listopada i 28 grudnia 1893 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Ulanowie przysusowa sprzedaż realności w gminie Mostki w h. 51 i 52 Berla i Beili Schiffmanów własnych na rzecz Galicyjskiego Zakładu Kredytowego Ziemijskiego w likwidacji pto 300 zł. aw. z pn.
Cena wywołania stanowi wartość 250 zł. i 400 zł. aw.
Wadyum zaś 25 zł. i 50 zł. aw.
Warunki licytacyjne można przejrzeć w tu sądowej registraturze.
Ulanów, 15 października 1893.

L. 2780 [7201 3—3]
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 22 listopada 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 grudnia 1893 nawet poniżej takiej, licytacja realności l. 711 według w h. 512 gm. Chorostków Racheli Kohn własnej, na rzecz Hersza Kohna pto 2500 zł.
Cena wywołania 3000 zł.
Wadyum 90 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i

wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. registraturze.
Dla nieznanych wierzycieli ustanowiony kurator adw. dr. Braun.
C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 30 sierpnia 1893.

L. 1311 [7040 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 11 grudnia 1893 i w dniu 15 stycznia 1894 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przysusowa sprzedaż realności pod lk. 85 w Polance położonej, według lwh. 81 ks. gr. tejże gminy objętej niemniej, 3/120, 3/120, 3/

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrebu mięsa (ustawa z dnia 16 czerwca 1877 Dz. p. p. Nr. 60) jakoteż od wina, moszczu winnego i owocowego, (ustawa z dnia 17 lipca 1862 Dz. p. p. Nr. 55 i z dnia 8 maja 1875 Dz. p. p. Nr. 85) w okręgach niżej wykazanych na przeciąg roku 1894 albo na lata 1894, 1895 i 1896 z prawem wypowiedzenia albo bezwarunkowo na lat trzy t. j. od roku 1894 do 1896 włącznie, ogłasza się niniejszem trzecią publiczną licytację pod następującymi warunkami:

1. Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustaw od zawarcia kontraktów wykluczonym nie jest.
2. Mający chęć licytowania winien się wykazać przed komisją licytacyjną kwitem kasowym z 10 proc. wadium złożonego w gotówce lub w efektach do przyjęcia na kaucję się kwalifikujących.
3. Zastępcy powinni się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem legalizowanym sądownie lub notaryalnie.
4. Pisemne oferty zaopatrzone 10 proc. wadium wnieść należy do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie najdalej do dnia 29 listopada 1893 do godziny 1 po południu.
5. Bliższych wiadomości o warunkach dzierżawy i miejscowościach w pojedynczych okręgach położonych można zasięgnąć w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie jakoteż w Nadzorach c. k. straży skarbowej lwowskiego okręgu skarbowego.

W Y K A Z

okręgów dzierżawnych lwowskiego powiatu skarbowego w których prawo poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina od 1 stycznia 1894 na nowo ma być zabezpieczone.

L. p.	Przedmiot dzierżawy	Nazwa okręgu dzierżawnego z przynależnymi miejscowościami	Cena wywołania opłaconie się mającego podatku	Wysokość wadium	Licytacja odbędzie się	U w a g a.
1	Prawo poboru podatku konsumcyjnego od mięsa	Chodorów z 30 miejscowościami	1701 73	170	8 rano	W myśl §. 10 ust. kraj. z dnia 20 marca 1891 Dz. p. p. Nr. 35 obowiązany jest każdy dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału kraj. dodatk kraj. do podatku kons. od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30 proc. jak długo ten dodatek istnieje będzie i za prawo poboru tego dodatku kraj. uiszczą 30 proc. czynszu dzierżawnego umówionego za prawo poboru samego podatku. Zmiana tego dodatku kraj. ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.
2		Gródek z 46 miejscowościami	12083	1208	od godziny 8 rano do 1 po południu w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.	
3		Rozdół z 13 miejscowościami	2216	221		
4		Żydaczów z 21 miejscowościami	1016 55	102		
1	Prawo poboru podatku konsumcyjnego od wina	Nawarya z 28 miejscowościami	15	2		
2		Żurawno z 3 miejscowościami	117	12		

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.
Lwów, dnia 6 listopada 1893.

L. 4118 [6901 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach ogłasza, iż celem ściągnięcia dłużnej sumy w kwocie 50 zł. w. a. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni, przeprowadzi licytację realności lwh. 17 gm. kat. Łęzkowice objętej a dłużniczki Salomei Budyciowej własnej w dwóch terminach licytacyjnych dnia 12 grudnia 1893 i dnia 1 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądowym.
Cena wywołania wynosi 565 zł.
Wadium 57 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przez rzeć można w registraturze sądowej.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Józefa Kusionowicza c. k. notaryusza z podstawieniem adw. dr. Szafarskiego w Niepołomicach.
Niepołomicze, dnia 20 września 1893.

L. 5744 [7108 2-3]
Dnia 12 grudnia 1893 i 16 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa sprzedaż w drodze licytacji realności wedle wyk. hip. l. 410 ks. grunt. gminy Rozdółu nieobjętej masy sp. Marcina Błotnickiego własnej, celem zaspokojenia pretensji Towarzystwa Kredytowego w Rozdole 100 zł.
Cena wywołania 150 zł.
Wadium 15 zł.
Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej takowej.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Józefa Palidowicza z Mikołajowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Mikołajów, 15 sierpnia 1893.

L. 10929 [7197 2-3]
C. k. Sąd powiat. m. deleg. ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Pańka Kaczana w kwocie 16 zł. 44 ct. wa. z pn. odbędzie się dnia 13 grudnia 1893 i dnia 17 stycznia 1894 o godz. 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Romana Kaczana własnej z połową wyk. hip. 205, jedną szóstą wh. 206 i jedną czwartą wh. 207 objętej, w Pobereżu położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 374 zł. 33 ct. sprzedana zostanie.
Zakład wynosi 38 zł. wa.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. El. Fischler.
Stanisławów, 30 września 1893.

L. 15003 [6948 2-3]
Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tutejszym Sądzie powiatowym miejsko-delegowanym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lwh. 146 i lwh. 302 gminy Trzciana na pokrycie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu Kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie pto 600 zł. w. a. z pn. w dniach 11 grudnia 1893 i 17 stycznia 1894, każdym razem o godz. 10 rano.
Cena wywołania realności lwh. 146 kwota 1050 zł., zaś realności lwh. 302 kwota 150 zł.
Wadium co do realności lwh. 146 kwota 105 zł., zaś co do realności lwh. 302 kwota 15 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. Rzeszów, dnia 24 października 1893

L. 3221 [7174 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza, iż w dniach 11 grudnia 1893 i 22 stycznia 1894 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 56 w Rozbortu położonej wedle wykazu hip. 260 Maryanny Jarosz własnej, na rzecz Dymitra i Maryanny Mrugałów o 151 zł. 12 ct. wa. z pn., na pierwszym terminie za cenę szacunkową 1446 zł. 93. ct. w. a. lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie także poniżej takowej.
Wadium wynosi 150 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 2 października 1893.

L. 5387 [6818 2-3]
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce a to rat pożyczki w kwocie 200 zł. z pn. w dniu 12 grudnia 1893 i 23 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 3 w Liberowie Józefa Wrony własnej.
Cena wywołania wynosi 1146 zł. 50 ct.
Wadium 115 zł.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adwokat Dzikowski w Skawinie.
Skawina, 25 września 1893

L. 7983 [7199 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Michała Komorowskiego w kwocie 430 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 13 grudnia 1893 i dnia 19 stycznia 1894 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa

sprzedaż 1/6 części realności dłużniczki Chany Fried własnej, wyk. hip. l. 117 gminy Wasylkowce objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 516 zł. 66²/₃ ct. w. a. sprzedana zostanie.
Zakład wynosi 51 zł. 66²/₃ ct. w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Zawadzki z Husiatyna.
Husiatyn, dnia 9 września 1893.

L. 4755 [7200 2-3]
C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Abrahama Hussa jako prawonabywcy Schabys Kliglera i Markusa Somera względnie Dawida Moznera i Chaji Szternberg w kwocie 728 zł. zpn. odbędzie się dnia 13 grudnia 1893 i dnia 19 stycznia 1894 o godz. 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jakóba Ozyasza Schwarza własnej, wyk. hip. 542 gm. kat. Probużna objętej, pod lk. 301 położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 2500 zł. w. a. sprzedana zostanie.
Zakład wynosi 250 zł. w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Władysław Zawadzki.
Husiatyn, 11 września 1893.

L. 9848 [7168 3-3]
C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 zł. aw. z pn. odbędzie się w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod lk. 198 na Liszniańskim w Drohobyczu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej dłużników Dmytra Kociuba i Rozalii Kociubowej własnej, protokołem z dnia 20 lutego 1886 i 1389 zastawniczo opisaną na rzecz Maryi z Kociubów Znakowej w dniach 4 grudnia 1893 i 10 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.
Realność ta sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 1320 zł. aw. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. u. p.
Zakład wynosi 10 proc. ceny wywołania.
Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Doboszyńskiego w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczy opisania i akt oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze
C. k. Sąd obwodowy.
Drohobycz, 29 czerwca 1893.

L. 15684 [7167 3-3]
C. k. Sąd powiatowy w Buczacz podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się Alterowi Knobler od Iwana Hawryluka sumy 22 zł. 10 ct. rozpisana została przymusowa sprzedaż publiczna realności nr. 54 wyk. hip. 85 ks. gr. gm. Rukomysz objętej i według poz. 3 i 5 karty B. tego wykazu własność dłużników hip. Wasyla i Romana Hawryluków i Nasti i Ołeny Słobodzanów stanowiącej.
Do uskutecznienia tej sprzedaży wyznaczone zostały dwa terminy, pierwszy na dzień 23 listopada 1893, drugi na dzień 22 grudnia 1893 zawsze o godz. 10 przed południem.
W ostatnim z tych terminów jeżeli wartość szacunkowa realności przedmiotem licytacji będącej, nie będzie mogła być uzyskana, sprzedana zostanie ta realność najniższą cenę podającemu także poniżej wartości szacunkowej.
Wartość szacunkowa stanowiąca za razem cenę wywołania wynosi kwotę 460 zł. a. w.
Wadium przed przystąpieniem do licytacji złożone się mające wynosi 46 zł. aw.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sąd.
Tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego t. j. po dniu 31 lipca 1893 prawo zastawu na realności przedmiotem licytacji będącej nabyli jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacji albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana, dla jakiegokolwiek przyczyny weale lub w należywym czasie nie została doręczoną zawiadamia się o rozpisaniu licytacji edyktem niniejszym tudzież do rak ustanowionego kuratora p. adw. dr. Didoszaka w Buczacz.
Buczacz, dnia 16 września 1893.

L. 7472 [7171 3-3]
W c. k. Sądzie powiatowym w Monasterzyskach odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Grossa 200 zł. zpn. dnia 15 grudnia 1893 i dnia 12 stycznia 1894 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 52 whl. 83 gminy Uście zielone objętej, a leżącej masy spadkowej sp. Dmytra Jedyka własnej, a to na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 70 zł. na drugim zaś także niżej tejże.
Wadium 7 zł. a. w.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg

hipotecny i protokół oszacowania dłużniczej realności przejrzeć można w tus. registraturze.
Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Michała Dydę z Uścia zielonego.
Monasterzyska, 15 września 1893.

L. 2144 [7163 2-3]
KUNDMACHUNG.
Am 27 November 1893 um 10 Uhr Vormittags wird bei der Radautz e. k. Staatsgestüts Direktion eine Offertverhandlung stattfinden, betreffend die Sicherstellung der auf der Pachtherrschaft Radautz erforderlichen periodischen Werkmeister-Arbeiten und Materialien-Lieferungen zum Behufe der allgemeinen Baulichkeiten des k. k. Staatsgestüts für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1894 Hiezu werden Unternehmungslustige unter nachstehenden Bedingungen eingeladen als:

1. Muss jedes Offert welches versiegelt anzulangen hat, mit der zu überschreibenden Stempelmarke von 50 kr. und mit einem Vadium von 600 fl. versehen sein.
 2. Muss in jedem Offert der angelegene Perzentennachlass oder Zuschuss auf die bestehenden Werkmeister-Arbeitstarife sowohl in Ziffern als mit Buchstaben angesetzt sein und die ausdrückliche Erklärung enthalten, dass dem Offerten sowohl die Kontraksbedingungen, wie auf die Arbeitstarifsätze ganz genau bekannt sind, denen er sich unbedingt unterwirft.
 3. Jeder der Staatsgestüts-Direction nicht persönlich bekannte Offert hat zugleich mit seinem Anbote ein von der betreffenden Ortsbehörde beziehungsweise Handelskammer in diesem Jahre ausgestelltes Zeugniß über seine Solidität und Unternehmungsfähigkeit beizuschliessen.
 4. Die Offerte müssen den 27 November 1893 längstens bis 10 Uhr Vormittags bei der k. k. Staatsgestüts Direction zu Radautz überreicht werden, weil später einlangende, wie auch telegraphische Offerte nicht angenommen werden, daher unberücksichtigt bleiben.
- Die Kontraksbedingungen sowie auch die Arbeitstarifsätze können in der k. k. Staatsgestüts Directionskanzlei zu Radautz in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.
K. k. Staatsgestüts-Direction.
Radautz, am 7 November 1893.

L. 5016 [7241 1-3]
Tarnobrzski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefa Rogalskiej w kwocie 200 zł. z pn. a. w. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 7 grudnia 1893 i 10 stycznia 1894 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności lwh. 225 w księdze gm. kat. Baranów zapisanej.
Cena wywołania 3560 zł.
Wadium 356 zł.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem adw. dr. Winklera w Tarnobrzegu.
Resztę warunków licytacyjnych przez rzeć można w registraturze.
Tarnobrzeg, 15 kwietnia 1893.

L. 7787 [7235 1-3]
W sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego w likwidacji przeciw Pawłowi Ostachowiczowi i innym pto 1000 z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 29 listopada 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 grudnia 1893 także poniżej takowej przymusowa licytacja realności pod l. 201 w Podhajcach położonej wyk. hip. 1479 i 1480 ks. grt. gminy kat. Podhajce objęta.
Cena szacunkowa oraz wywołania 2200 zł. i 800 zł.
Wadium 220 zł. i 80 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tus. sądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 27 czerwca 1893.

L. 8015 [7218 1-3]
Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensji wekslowej Wolfa Natlla w kwocie 236 zł. 60 ct. a. w. wraz z procentem po 6 proc. od dnia 1 października 1891 bieżącym i przyznany mi kosztami sądowymi i egzekucyjnymi odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna sprzedaż realności w gminie kat. Nowy Sącz położonej, whl. 311 objętej, dłużników solidarnych Teofila Klimka i Barbary Klimek własnej, w dwóch terminach a mianowicie w dniu 14 grudnia 1893 i w dniu 18 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadium wynosi 436 zł. a. w.
Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedane się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.
Nowy Sącz, 23 września 1893.

L. 36387

[7226 1—3]

Obwieszczenie licytacji.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w Tarnopolskim okręgu dzierżawnym tudzież prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w Budzanowskim i Grzymałowskim okręgu dzierżawnym na przeciąg czasu jednego roku lub trzech lat tj. na czas od 1 stycznia 1894 do końca grudnia 1894 lub na czas od 1 stycznia 1894 do końca grudnia 1896 rozpisuje się niniejszem pod warunkami zawartymi w równocześnie wydanym drukowanym obwieszczeniu publiczną licytację, która się odbędzie w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu dnia 30 listopada 1893 od godziny 8 do godziny 12 przed południem.

L. bieżąca	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania na jeden rok						Wadyum	
				od mięsa		od wina		Razem		zł.	ct.
				zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.		
1	Tarnopol	podatek od mięsa	I. i II. klasa taryfy	24124	—	—	—	24124	—	3412	40
2	Grzymałów	podatek od mięsa i wina	III. klasa taryfy i taryfa ustawy z 18 maja 1875.	2785	—	66	—	2851	—	285	10
3	Budzanów			2148	83	37	92	2186	75	218	67

Kto chce brać udział w licytacji ma złożyć przed rozpoczęciem licytacji wadyum w kwocie w przyległym wykazie wyszczególnionej. Przyjmuje się także pisemne nadaże.

Pisemne nadaże muszą być zaopatrzone w powyższe wadyum, mają zawierać dokładnie podaną kwotę ofiarowanego czynszu dzierżawnego tak liczbami jako też słowami, mają być ułożone podług przepisanej formularza, mają być wniesione opieczetowane do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 29 listopada 1893.

Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina, moszczu owocowego i moszczu winnego obowiązany będzie na żądanie Wydziału krajowego we Lwowie razem z tymże podatkiem pobierać także 30 pre. dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego a za prawo poboru tego dodatku krajowego obowiązany będzie uiszczać na rzecz kraju 30 pre. umówionego z nim czynszu dzierżawnego za dzierżawę prawa poboru moszczu winnego i moszczu owocowego.

Blizsze warunki dzierżawy mogą być podane w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.
Tarnopol, dnia 8 listopada 1893.

L. 28556

[7237 1—3]

OBWIESZCZENIE.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Nowym Sączu rozpisuje trzecią publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w poniżej wyszczególnionych 4 okręgach dzierżawnych, a to bezwarunkowo albo na przeciąg trzech lat od 1 stycznia 1894, do końca grudnia 1896, lub tylko na jeden rok 1894, albo warunkowo na rok 1894 z milczącym odnowieniem na dalsze dwa lata 1895 i 1896.

Warunki licytacyjne jako też wykaz miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przegladnięte przed licytacją w c. k. powiatowej Dyrekcji Skarbu w Nowym Sączu, tudzież we wszystkich nadzorach c. k. straży skarbowej nowo sandeckiego powiatu skarbowego.

Oferty pisemne opieczetowane i zaadresowane z uwidocznieniem przedmiotu dzierżawy na adresie, należy wnieść najdalej do 12 godziny w południe ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytację do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji Skarbu w Nowym Sączu.

Wadyum w wysokości 10 pre. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do oferty dołączona, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisji licytacyjnej złożona.

Kwity kasowe opiewające na kaucję lub wadya licytacyjne dotyczące dzierżawy nie wygasłej, nie będą jako wadya licytacyjne przyjęte.

L. p.	Okręg dzierżawny	Klasa taryfy B. ustawy z 18 maja 1875 Dz. u. p. Nr. 84.	Cena wywołania		Licytacja ustna odbędzie się
			złr.	ct.	
1	Gorlice	III.	7366	66	28 listopada 1893 od godziny 8 ra no do 12 w południe w biurze c. k. powiatowej Dyrekcji Skarbu w Nowym Sączu.
2	Grybów	III.	2800	—	
3	Krośnice	III.	3250	—	
4	Nowy Sącz	III. imię miejscowości	16060	—	

Nowy Sącz, dnia 9 listopada 1893.

L. 47705

[7223 1—3]

Wydział krajowy ogłasza niniejszem, iż z powodu rozwiązania kontraktu z dotychczasowymi dzierżawcami poboru krajowych opłat konsumcyjnych w powiecie Gródeckim nastąpi relicytacja na dalsze wydzierżawienie poboru tego prawa w pomienionym powiecie na czas jednego roku od 1 stycznia 1894 do 31 grudnia tegoż roku za pomocą pisemnych ofert wprost do Wydziału krajowego najpóźniej do 10 grudnia 1893 do godziny 2 po południu wnoszą się mającemi.

Oferty na tę dzierżawę mogą być składane albo:

1) na cały powiat polityczny Gródecki za czynszem dzierżawnym dotychczasowym w kw. 3609 zł. 99 ct. albo też;

2) na okręg miasta Gródka z Blichem i Vorderbergiem za czynszem dzierżawnym w kwocie 1700 zł.,

3) na resztę powiatu sądowego Gródeckiego za czynszem dzierżawnym w kw. 1010 zł. i

4) na okręg sądowy w Janowie za czynszem dzierżawnym w kw. 900 zł.

Opieczetowane deklaracje mają być zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i zawierać mają obszar, na który dzierżawa ma się rozciągać, ofiarowany czynsz dzierżawy i płacić się mający ratami kwartalnymi z góry, datę deklaracji wreszcie podpis deklaranta z oznaczeniem miejsca zamieszkania i ostatniej stacji poczty wej.

Do deklaracji dołączone ma być wa-

dym w gotówce w wysokości 10 pre. ofiarowanego czynszu.

Zobowiązania oferentów trwać mają do czasu zatwierdzenia deklaracji przez Wydział krajowy.

Oferty na cały powiat będą miały pierwszeństwo.

W razie nieudania się licytacji zarządzone zostanie pobór krajowych opłat konsumcyjnych we własnej administracji.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, d. 3 listopada 1893.

L. 5786

[7180 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia hipotekowanej wyk. hip. l. 197 karty C poz. 20 pretensji c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego 3 raty po 874 zł 25 ct. z pn. wynoszącej odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 12 w dniach 15 grudnia 1893 i 18 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż dóbr Małody w powiecie Podhajeckim położonych wedle wyk. hip. l. 197 karty B poz. 12, 13 i 15 własność Emila Rath, Bernharda i Amelii Rath po 1/3 części stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 77000 zł. Dobra te sprzedane będą przy pierwszym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś przy drugim terminie

także i niżej ceny szacunkowej jednakowoż nie niżej 1/3 części takowej.

Wadyum ustanowione na kwotę 7700 zł.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadła.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacji uwiadamia się strony interesowane tudzież tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 2 sierpnia 1893 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwala niniejsz. lub późniejsze w tej sprawie zapasie mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nie mniej wierzycieli za granicami państwa austr. przebywających a mianowicie Betti czyli Bełę Nathanson zam. Brodzką, Bernarda recto Bermana Nathansona i Hermana Nathansona do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Czajkowskiego ze substytucją p. adw. dr. Schüssla jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, 30 września 1893.

L. 59858

[7230 1—3]

Celem nadania robót drukarskich dla c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie rozpisuje się niniejszem termin w wniesienie dotyczących ofert.

Poszczególne rodzaje robót mogą być przejrzane codzień w departamencie rachunkowym c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów między godziną 12 a 1 w południe.

Nadmienia się, że wynagrodzenie za powyższe roboty dotychczas około 4000 zł. znacznie wynosiło.

Oferty należyce ostemplowane, opieczetowane i zaopatrzone w wadyum 200 zł. należy wnieść najdalej do 30 listopada 1893 do Dyrekcji poczty i telegrafów.

Lwów, 5 listopada 1893.

Behufs Vergebung der Buchdruckerei-Arbeiten für die k. k. Post und Telegraphen Direction in Lemberg wird hiemit der Konkurs zur Einbringung der bezüglichen Offerte ausgeschrieben.

Die näheren Bedingungen bezüglich der Ausführung der Arbeiten können beim Rechnungs-Department der erwähnten Direction täglich zwischen 12 und 1 Uhr Mit tags eingesehen werden.

Hiebei wird erwähnt, dass bis nunzu die Entlohnung für diese Arbeiten sich auf circa 4000 fl. jährlich belief.

Offerte, gehörig gestempelt, versiegelt und mit einem Vadium per 200 fl. versehen, sind bis längstens 30 November 1893 der k. k. Post und Telegraphen Direction vorzulegen.

Lemberg, am 5 November 1893.

L. 5243

[7121 1—3]

W dniach 15 grudnia 1893 i 16 stycznia 1894 odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności wedle whl. ks. gr. gminy katastralnej Sodzowa 33 w całości a wyk. hip. tejsze gminy 39 i 498 po 1/3 części na imię dłużniczki Maryi z Fecyncew Woronyez jako własność zapisanej w Sódzowie położonej w celu ściągnięcia resztującej kwoty 25 zł. z pn. na rzecz Wolfa Korlinera.

Cena szacunkowa wynosi 261 zł., względnie 27 zł. dla 1/3 części ciała tabularnych objętych whl. 39 i 498 i 234 zł. dla ciała tabularnego objętego whl. 33 ks. grunt gm. kat. Sodzowa, a wadyum 26 zł. 10 ct., względnie 2 zł. 70 ct. i 23 zł. 40 ct. aw.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 30 września 1893.

L. 25987

[6528 1—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego 43 zł. 60 ct., 42 zł. 60 ct. i 12 zł. 60 ct. z pn. odbędzie się dnia 14 grudnia 1893 i dnia 25 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacja do Liebera Kaufa wedle wyk. hip. 541 dzieł. IV. należącej realności pod l. 644 1/4 we Lwowie położonej, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 2000 zł. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim terminie także niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej 1/3 części tejsze sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 200 zł. złożona być ma, — wyciąg hipoteki zuy, protokół opisaną przynależności i bliższe warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, — nareszcie że dla niewia-

domych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego to jest po dniu 2 marca 1893 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwala sadowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Obmiński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Bares mianowany został.

Lwów, 16 września 1893.

L. 19116

[7074 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji 13 rat po 8 zł. i 5 zł. 51 ct. w. a. z pn. licytacją realności małoletniego Marcina Bauera własnej, wyk. hip. 38 gm. Zboiska objętej, na dzień 14 grudnia 1893 i na dzień 18 stycznia 1894 zawsze o godzinie 10 rano w biurze nr. 3.

Cena wywołania 445 zł.

Wadyum 45 zł. 50 st. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę należy można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Łoziński.

Lwów, 8 października 1893.

Konkurs.

L. 3766

[7225 2—3]

Obwieszczenie

w sprawie przyjęcia oficyałów gorzelnianych.

Do współdziałania przy wykonywaniu kontroli podatku konsumcyjnego od wódki ustanowieni będą oprócz istniejących już technicznych organów kontroli gorzeln także jeszcze „oficyałowic gorzeln“ z poborami urzędników państwowych X klasy rangi, których zadaniem w pierwszej linii będzie kontrolowanie rafinerji spirytusu, uznanych za wolne składy na wódkę.

Oficyałowic gorzeln przyjęci będą na razie prowizorycznie za kontraktem służbowym, a po upływie jednorocznej a w miarę okoliczności dwuletniej zadawalniającej służby za kontraktem, zamianowani zostaną rzeczywistymi urzędnikami w X klasie rangi.

Prócz zwyczajnych poborów tej klasy rangi (płacy i dodatku aktywalnego) pobierać będą oficyałowic gorzeln przez czas wykonywania kontroli nad rafinerją uznaną za wolny skład na wódkę zamiast dyet, kosztów podróży względnie t. z. należności za chody zaliczalnych za składaniem rachunków — ryczałt, którego wysokość w każdym poszczególnym wypadku oznaczoną zostanie, a który najmniej 180 zł. a najwyżej 360 zł. aw. wynosić będzie.

Zresztą odsyła się kompetentów do postanowień odnośnego reskryptu ministerjalnego jakoteż do postanowień instrukcji służbowej, która może być przegladnięta w c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie, tudzież w każdej z tutejszo krajowych Dyrekcji okręgów skarbowych.

Wymogi dla osiągnięcia powyższych posad, których ilość na razie jeszcze nie jest oznaczoną, są następujące:

- 1) obywatelstwo austriackie,
- 2) nieposzlakowany charakter,
- 3) nieprzekroczony 40 rok życia,
- 4) dokładna znajomość języków krajowych,
- 5) dowód ukończenia chemiczno-technicznego oddziału w jednej z austriackich szkół politechnicznych i złożenia pierwszego egzaminu państwowego co najmniej z klasyfikacją „uzdolniony“, ewentualnie dowód odbycia szkoły gorzelnianej z dobrym postępem,
- 6) co najmniej jednoroczne zajęcie przy technicznym kierownictwie gorzeln.

Ubiągający się o taką osadę mają wnieść podania należyte udokumentowane w przeciągu trzech tygodni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia do Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu. Lwów, dnia 7 listopada 1893.

L. 3767

[7228 2—3]

Konkurs celem obsadzenia trzech posad inspektorów gorzeln.

W obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu są do obsadzenia trzy posady inspektorów gorzeln w VIII. klasie rangi z systemizowanymi poborami.

Ubiągający się o te posady kontrolowanie gorzeln mają wnieść odpowiednio udokumentowane podania w przeciągu czterech tygodni w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Lwów, 7 listopada 1893.

Konkurs.

Stosownie do uchwały Wydziału powiatowego w Rohatynie z dnia 20 października 1893 l. 2368 rozpisuje się niniejszym konkurs na trzy posady akuszerki okręgowych, a mianowicie:

Liczba p.	Siedziba akuszerki	Ilość gmin i obszarów dw. w okręgu	Liczba ludności w okręgu
1	Bukaczowce	10	9955
2	Podkamień	12	9183
3	Lipica dolna	7	7855

Do każdej z tych posad przywiązana jest roczna płaca 100 zł. w. a., płatna z kasy Wydziału powiatowego w Rohatynie w ratach miesięcznych z dołu.

Obowiązkiem akuszerki okręgowej będzie udzielać bezpłatnej pomocy ubogim kobietom rodzącym tak w gminach jak i na obszarach dworskich do jej okręgu należących, oraz odbywać pierwszą kąpiel dziecka, bez osobnego wynagrodzenia.

Kandydatki ubiegające się o jedną z tych posad, mają przedłożyć na życzenie udokumentowane podania, wraz z dyplomem szkoły akuszerki, Wydziałowi powiatowemu w Rohatynie najpóźniej do 15 grudnia 1893.

Z Wydziału powiatowego. W Rohatynie, dnia 10 listopada 1893.

L. 23162 [7243 1-3]

Niniejszym ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii dla uczniów obrządku gr. katol. w c. k. gimnazjum w Drohobyczu, ewentualnie na taką posadę, która może opróżnić się w innej szkole średniej.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z dnia 7 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) i z dnia 18 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 48).

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenty za pośrednictwem swej przełożonej władzy do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 15 grudnia 1893.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej. We Lwowie, dnia 6 listopada 1893.

Upadłości.

L. 38546 [7191 2-3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, na zasadzie § 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Wojciecha Jachimowicza protokołowanego malarza i lakiernika w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. radcę sądu kraj. Cholewkę, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Adama Bobilewicza, z substytucją pana adw. dr. Emila Schwarza w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się niniejszym, aby na terminie dnia 21 listopada 1893 o godz. 9 rano przed komisarzem wyznaczonym w gmachu sądowym w Krakowie za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 1 lutego 1893 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 26 lutego 1894 o 10 godz. rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te spra-

wiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują winni się przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kuratora ustanowionym zostałyby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 9 listopada 1893.

L. 17672 [7142 2-3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszym i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Hermana Wilczera kupca gotowych sukni w Przemyślu, mianuje c. k. Radcę Ksawerego Spławskiego komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata krajowego p. Głanza i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 4 grudnia 1893 o 10 godzinie rano, w biurze nr. 1 z dowodami swych wierzycielności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i jego zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzycielności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 15 stycznia 1894, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzycielności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone, dosięgną.

Na terminie zaś dnia 12 lutego 1894 u komisarza konkursowego odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzycielności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjść mają, wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Przemyśl, 7 listopada 1893.

L. 55616 [7244 1-3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszelki ruchomy, jakoteż na wszelki nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Meiera Quellera, kramarza we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. Sekretarzowi Rady Kosowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata dr. Adolfa Baresa wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 27 listopada 1893 godz. 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma taką zgłosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 13 stycznia 1894 i podać ją na terminie na dzień 12 lutego 1894 godzinie 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycielności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku umowy w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. Sądu krajowego. Lwów, dnia 13 listopada 1893.

L. 30 [7224]

Do likwidacji pretensji do masy konkursowej Franciszka Pilzera, dodatkowo zgłoszonych: Paji Habel, Elego Jakóba Bergera, c. k. Prokuratorji skarbu im. Wyso-

kiego skarbu, Józefa Pilzera, Jakóba Ludmerera i firmy Kohorn et Schulz w Eipel w Czechach, po myśli §. 123 ord. konk., dalej do powzięcia uchwały po myśli §. 146 ust. konk. co do wniosku Wydziału wierzycieli na posiedzeniu 18 października 1892 powziętego, aby dotąd nieściągnięte wierzycielności masy rozbiorowej w przedłożonym do l. 47969/92 wykazie poszczególnione, sprzedać drogą publicznej licytacji w jednym terminie za najwyższą przy licytacji ofiarowaną cenę, nie rękując nabywcy ani za należność ani też za ściągłość sprzedać się mających wierzycielności, nareszcie do ustalenia rachunku pretensji zarządcy masy adw. dr. K. Lewickiego tytułem honorarium i skrotu wydatków równocześnie z rachunkiem zarządu masy rozbiorowej do l. 57584 przedłożonego i wraz z tym rachunkiem Wydziałowi wierzycieli na ręce wydziałowego Jakóba Bergera do rozpoznania i zawniokowania, przedłożonego po myśli §. 161 ust. konk. wyznaczam zgromadzenie ogółu wierzycieli na dzień 28 listopada 1893 o godz. 10 przed południem w sali posiedzeń nr. III. i na takowy zarządcą masy wydział wierzycieli, krydataryusza i wszystkich znajomych wierzycieli tak osobiście jakoteż edyktem w Gazecie lwowskiej jednorazowo umieścić się mającym pod tym rygorem wzywam, że nie jawiący się wierzyciele uważani będą za przystępujących do uchwały większości wierzycieli stawających.

Lwów, dnia 2 listopada 1893.

Kuratele.

L. 2024 [7156 3-3]

Jana Głowaczewskiego syna Michała z Siemianówki uznano marnotrawcą i ustanowiono Michała Samborskiego gospodarza także dla niego kuratorem. Szczerzec, 4 marca 1893.

L. 12064 [7165 3-3]

Michał Koźlik syn Mikołaja Dobryni, lat 25 liczący, uznany został na podstawie uchwały c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z 19 października 1893 l. 20249 za głupowatego.

Kuratorem ustanowiono Jakóba Koźlika. Mielec, d. 28 listopada 1893.

L. 9008 [6970 3-3]

Wasyła Burtniaka z Iwankowa uznano marnotrawcą, ustanawiając temu Teodora Hajdamachę z Iwankowa kuratorem. Borszczów, dnia 7 sierpnia 1893.

L. 5044 [7242 1-3]

Demka Krysa z Dynisk uznano za marnotrawcę i nadano mu kuratora Stefana Petrusiów z Dynisk.

C. k. Sąd powiatowy.

Uhnów, 10 lipca 1893.

L. 6763 [7236 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie podaje do publicznej wiadomości, iż Jadwiga Trybowa ze Zdzar z powodu marnotrawstwa pod kuratelę oddana została.

Kuratorem jej jest Jan Barnas ze Zdzar. C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 19 września 1893.

L. 11095 [7203 1-3]

Wojtko Ruczek syn Józefa, rolnik z Miłkowa uznany został marnotrawcą, jego kuratorem jest Olech Winiarz z Miłkowa.

Z c. k. Sądu powiatowego. W Lubaczowie, 30 października 1893.

L. 6843 [7183 1-3]

Jana Stankiewicz z Przeciszowa za bezwłasnowolnego uznano a kuratorem dla niego Wincentego Kasperka z Przeciszowa ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Zator, dnia 2 listopada 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 9054 [7178 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Rybarskiego z Żywca, iż firma spedycyjna C. Friedmann i spółka w Wiedniu wytoczyła p. k. niemu skargę de praes. 19 września 1893 l. 9054 o zapłatę sumy 400 zł. a. w. z pn. w skutek czego ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata dra Władysława Bogdaniego w Żywcu i termin do rozprawy na dzień 21 listopada 1893 wyznaczono.

Wzywa się zatem Aleksandra Rybarskiego, aby tenaż kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego pełnomocnika ustanowił, in czey zle skutki z tąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać by musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 25 września 1893.

L. 14112 [7173 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Peceziźnie

oznajmia z miejsca pobytu niewiadomego Michałowi Dmytrukowi, że dnia 14 paździer. 1893 do l. 14112 Justyna z Dmytruków Solonyńska i Dmytro Dmytruk pozw przeciw niemu o zapłacenie kwoty 22 zł. w. a. wnieśli, na który termin do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego na dzień 1 grudnia 1893 o godz. 8 rano, wyznaczono i że dla niego Onufrego Zajaczuka ze Stopczatowa kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc Michała Dmytruka, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył lub innego zastępcę tyt. Sądowi oznamił, inaczey sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicji ustaw przeprowadzoną będzie, a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Peceziżyn, dnia 15 października 1893.

L. 11731 [7217 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Andreja Szmajdę z Wirchnego, że dnia 9 września 1893 do l. 11731, wniósł przeciw niemu Jurko Sirociak skargę o zapłatę sumy 50 zł. wa. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 18 października 1893 o godz. 9 przed połudn. tudzież, że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dra Radomyskiego adw. z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielił informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwaną sam sobie przypisać będzie musiał.

Gorlice, 11 września 1893.

L. 3712 [7179 3-3]

C. k. powiatowy w Żywcu zawiadamia Józefa Białka z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż w celu doręczenia mu tutejszosądowych uchwał w sprawach Alojzego Hradetschnego przeciw niemu z dnia 14 października 1892 l. 9202 i 9203 o intabulację prawa zastawu dla sum 94 zł. 68 ct. w. a. z przynależnościami i 97 zł. w. a. z przynależnościami w stanie biernym realności pod l. k. 94 l. w. h. 94 i 2/8 części ciał hip. objętych lwh. 838 i 960 w Żywcu ustanawia dla niego kuratora w osobie p. adw. dra Udzieli w Żywcu.

Wzywa się więc Józefa Białka, ażeby kuratorowi udzielił środki obrony lub innego zastępcę dla siebie upoważnił, gdy w przeciwnym razie z zaniedbania jego wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać by musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 18 sierpnia 1893.

L. 6786 [7136 2-3]

Edict
Zur Einberufung der Verlassenschafts-Gläubiger.

Von dem k. k. Bezirksgerichte in Kolbuszowa werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des in der Nacht vom 21 auf 22 Dezember 1892 in der Infanterie-Baracken-Kaserne in Dembica ohne Testament verstorbenen Johann Maliborski k. und k. Hauptmann 1. Klasse im Infanterie-Regimente Nr. 40 eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert binnen sechs Monaten von der letzten Einschaltung dieses Edictes in der „Gazeta Lwowska“ bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthnung ihrer Ansprüche zu erscheinen oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

K. k. Bezirksgericht.

Kolbuszowa, den 27 Oktober 1893.

Edykt
Celem zwołania wierzycieli spadkowych.

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej wzywa tych, którzyby jako wierzyciele do spadku po zmarłym w nocy z dnia 21 na 22 grudnia 1892 w barakach wojskowych w Dembicy bez testamentu Janie Maliborskim c. k. kapitanie 1. klasy od pułku piechoty Nr. 40 jakieś rozszczenia mieli, aby w sześciu miesiącach od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tymże sądzie celem zgłoszenia i wykazania swych wierzycielności się stawili, lub w tym samym czasie prośbę na piśmie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie przysługiwałyby im do spadku, gdyby tenże przez zapłatę zgłoszonych wierzycielności został wyczerpanym, żadne dalsze rozszczenie, chyba tylko to jakieby im z mocy prawa zastawu służyło.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, d. 27 października 1893.

L. 16255 [7192 3-3]

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że p. dr. Stanisław Wisłocki mianowany c. k. notaryuszem w Głogowie po wykonaniu w dniu 8 listopada 1893 przysięgi dla c. k. notaryusza, zostaje upoważnionym do objęcia urzędu swego.

Kraków, 8 listopada 1893.

L. 11487 [7176 2-3]

Zawiadamia się niewiadomego z pobytu, Jana Barana, że na wniesiony przeciw niemu przez Wojciecha Niemca pozew z 21 września 1893 l. 11487 o własność kilku parcel z realności wykazem hipotecznym l. 41 gm. Okonin objętej wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 23 stycznia 1894 i wzywa się nieobecnych, aby ustanowionemu dla niego kuratorowi, adw. dr. Ujejskiemu, potrzebną do obrony informację dał, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej skutki zaniebdania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Ropeczyce, 23 września 1893.

L. 12546 [7215 2-3]

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Batora z Nieczajny w sporze drobiazgowym tegoż z Mojżeszem Kleinhandlerem o 44 zł. kuratorem adwokata dr. Datkę i wyznacza do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 6 grudnia 1893 o godz. 9 rano.

C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 8 listopada 1892

L. 6079 [7204 2-3]

Wskutek pozwu Jana Leśko z Bilinki przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Piotrowi Trybulskiemu i Maryannie z Kuliszewskich Trybulskiej pto 30 zł. wyznaczono do rozprawy drobiazgowej termin na 20 grudnia 1893 o godzinie 9 rano, kuratorem nieobecnych Zdzisław Szybalski w Łące.

C. k. Sąd powiatowy.
Łąka, 24 października 1893.

L. 5218 [7202 2-3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hryca Howańca, iż w sporze drobiazgowym Mendla Tannenbauma przeciw niemu pto 50 zł. ustanowiono dlań kuratorem Szymona Hamernika z Tylicza i termin do rozprawy na dzień 15 grudnia 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 28 września 1893

L. 21406 [7164 2-3]

C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy na prośbę firmy M. Kempinski i spół. zezwolił na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem zaginionego wekslu z daty Tarnów dnia 22 sierpnia 1893 przez firmę M. Kempinski i spół. na sumę 160 zł. aw. na rzecz swoją wystawionego w dniu 5 lutego 1894 w Tarnowie płatnego przez S. Jakóbskiego do zapłaty przyjętego i wzywa niniejszem posiadacza wekslu, aby go w dniach 45 od dnia ogłoszenia tego edyktu w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej przedłożył, inaczej weksel za umorzony uznany zostanie

Tarnów, dnia 2 listopada 1893.

L. 40744 [7181 2-3]

Uwiedamia się niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryannę Markiewiczową, że Stanisław Stachowski wniósł przeciw niej skargę de pr. 3 października 1893 l. 40744 o uznanie zaintabulowanego na realności lwb. 69 w Czarnej wsi prawa zastawu dla sumy 75 złp za zgastę, którą do rozprawy sumarycznej na dzień 1 grudnia 1893 o godzinie 9 rano zadekretowano i ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. dr. Bobiliewiczowi w Krakowie doręczono, zarazem się ją wzywa, aby kuratorowi informacji udzieliła lub innego pełnomocnika ustanowiła.

C. k. Sąd deleg. miejski.
Kraków, 12 października 1893.

L. 5507 [7182 2-3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Buszka, iż w sporze drobiazgowym funduszu pożyczkowego kasy gminy miasta Muszyny przeciw niemu pto. 100 zł a. w. ustanowiono dlań kuratorem Józefa Buszka młodszego z Muszyny i termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 11 grudnia 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 14 października 1893.

L. 8141 [72 6 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Pajzę Moroch, że dnia 23 czerwca 1893 do l. 8141 wniósł przeciw niej Iwan Kokosz skargę o zapłacenie kwoty 66 zł. aw. na którą równocześnie wyznaczono termin na dzień 20 października 1893 godz. 9 rano, tudzież że dla niewiadomej z miejsca pobytu

pozwaney ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Dziubezyńskiego adwokata w Gorlicach

Będzie zatem rzeczą pozwaney kuratorowi swemu wcześniej udzielił informacji do obrony lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniebdania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwana sama sobie przypisać będzie musiała

Gorlice, dnia 27 czerwca 1893.

L. 15100 [6637 2-3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Amelię Brühl, że na prośbę galic. Zakładu kred. ziem. w likwidacji we Lwowie w sprawie tegoż przeciw Herschowi Brühl pto 3500 zł. zpn. tusąd. uchwałę z 21 sierpnia 1893 dla niej przeznaczoną, doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi dr. C. Blausteinowi, adwokatowi krajowemu w Tarnopolu.

Wzywa się przeto niewiadomą z miejsca pobytu Amelię Brühl, ażeby możliwe środki prawne kuratorowi podała lub sądowi innego zastępcę wskazała.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, 30 września 1893.

L. 1714 [7231]

Urzędownie autoryzowany inżynier górniczy Józef Muck w Nowosielicy przeniósł siedzibę do Myszyńskiego powiatu Kołomyjskiego.

Z c. k. Starostwa górniczego
W Krakowie, 11 listopada 1893.

L. 49386 [7246 1-3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż Sądu dnia 25 kwietnia 1893 l. 20149 wniosła Dyrekcyja upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Izakowi Grünthal względnie tegoż spadkobiercom prośbę o dozwolecie egzekucyjnej intabulacji prawa zastawu dla sumy 41 zł. 60 ct. wa. zpn. w stanie biernym połowy realności wyk. hip. l. 268 w Żółtkwi Izaka Grünthal własnej.

Gdy miejsce pobytu spadkobiercy Izaka Grünthal, Schmaję Grünthal nie jest wiadome, został dla niego adw. dr. Soron kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany.

Wzywa się zatem Schmaję Grünthal aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał, i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 21 października 1893.

L. 6206 [6770 1-3]

C. k. Sąd powiatowy Obertyński zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Hunderta, iż Jechiel Rosenwasser wytoczył przeciw niemu i Izraelowi Margulesowi pozew pto 107 zł. 75 ct. w. a., wskutek czego ustanowiono tus. uchwałę z dnia 30 września 1892 do l. 7317 kuratora w osobie c. k. notaryusza Ambrosa, z substytucją Antoniego Ilnickiego

Z przyczyn zaś, że powód swego czasu kosztów insyrecyjnych nie złożył, wyznacza się ponowny termin do wniesienia obrony przez Mojżesza Hunderta i dalszej rozprawy na dzień 21 listopada 1893 o godzinie 9 przed południem i wzywa się go, by potrzebne środki obrony ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał.

Obertyn, dnia 30 września 1893.

L. 12889 [7198 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Wojtowicza, że dnia 26 lipca 1893 do l. 9672 wniósł przeciw niemu Abe Hirsch Noer skargę o 60 zł. aw. zpn. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 16 listopada 1893 godz. 9 rano, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora w osobie Fecia Baray z Klimkówki.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielił informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniebdania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 12 października 1893.

L. 5384 [7237 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kulę, iż Józef Kozioł wniósł pod dniem 25 lipca 1893 do l. 5384 przeciw niemu skargę o uznanie własności do gruntu wyk. hip. l. 142 i do połowy gruntu wyk. hip. l. 143 ks. gr. gm. Łęki górne objętego na skutek której termin do roz-

prawy ustnej na dzień 14 grudnia 1893 wyznaczonym został.

Wzywa się tedy niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kulę, aby przed powyższym terminem ustanowionemu dlań kuratorowi dr. Tomaszowi Krudzielskiemu adw. w Pilźnie, środków i dowodów do obrony potrzebnych dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, w przeciwnym razie winę złych skutków sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 26 października 1893.

L. 19148 [6351]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że na żądanie spadkobierców Jozuy Maschlera zarządził wykreślenie firmy Jozua Maschler przedsiębiorstwo interesów pieniężnych w Tarnowie z mocy uchwały t. s. z dnia 11 grudnia 1881 i 15524 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zaprotokołowanej, jako zgastę skutkiem zaniebdania przedsiębiorstwa.

Tarnów, dnia 5 października 1893.

L. 14262 [6667 1-3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wdraża na prośbę Ozyasza Steina de praes. 20 lipca 1893 l. 12048 postępowanie amortyzacyjne co do kwitu kasowego c. k. głównego urzędu podatkowego w Przemyślu na złożoną przez Ozyasza Schneidra kaucyę za wdzierżawione prawo rybołówstwa w niezamulonych jeszcze częściach starych koryt rzeki San pod Składem solnym i Grabowcem w książeczce wkładowej kasy oszczędności w Przemyślu nr. 15217 z 12 listopada 1886 na 20 zł. opiewającej w depozytach politycznych c. k. głównego urzędu podatkowego w Przemyślu złożonej i wzywa posiadacza tego kwitu, by takowy tem pewniej w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni w sądzie zgłosił, ile ze w razie przeciwnym takowy na dalsze żądanie podającego uznany zostanie za umorzony.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, 9 września 1893.

L. 6185 [6692 1-3]

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jasle, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka dwójga imion Frissa, że na skutek skargi Leiby Pencaka de praes. 14 października 1893 l. 6185 wydanym został na dniu dzisiejszym przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. zpn., i że takowy doręczony został ustanowionemu kuratorowi ad actum adw. dr. Wiedigerowi z substytucją adw. dra Steinhaus w Jasle.

Wzywa się zatem Izaka Dawida Frissa aby kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, i o tem tut. sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki z zaniebdania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Jasło, 14 października 1893.

L. 6186 [6693 1-3]

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jasle, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka dwójga imion Frissa, że na skutek skargi Eliasza Handwerkera de praes. 14 października 1893 l. 6186 wydanym został na dniu dzisiejszym przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł., i że takowy doręczony został ustanowionemu kuratorowi ad actum adw. dr. Wiedigerowi z substytucją adw. dra Steinhaus w Jasle.

Wzywa się zatem Izaaka Dawida Frissa, aby kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, i o tem tut. sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki z zaniebdania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Jasło, 14 października 1893.

L. 5808 [7059 1-3]

Vom k. k. Bezirksgerichte Milówka wird dem seinem Aufenthaltsorte nach unbekanntem Michael Stańco Sohn des Stanislaus hiemit bekannt gegeben, dass wider ihn bei diesem Gerichte durch Friedrich Dieffenbach erzherzoglichen Güterdirector in Saybusch im Vollmachtenamen S. k. k. Hobeit des Erzherzogs Albrecht die Klage wegen Eigentumsanerkennung betreffend die Cat. Parzelle Nr. 256/5 in Rycerka dolna überreicht und hierüber zur mündlichen Verhandlung die Tagsatzung auf den 15 Dezember 1893 Vormittags 9 Uhr an geordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten diesem Gerichte unbekannt ist, und derselbe vielleicht aus den k. k. Erbländen abwesend ist, so hat man zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den Advokaten dr. Roman Grabowski in Milówka als Curator ad actum bestellt, der Belangte wird hievon zu dem Ende verständigt, dass er allenfalls zur rechten Zeit selbst erscheinen, oder sich einen anderen Sachwalter bestellen, diesem Gerichte namhaft machen, überhaupt die zu seiner

Verteidigung notwendigen Schritte einleiten könne, widrigens diese Rechtssache mit dem aufgestellten Curator verhandelt werden wird und der Geklagte, welchem es übrigens frei steht, seine Rechtsbehelfe auch dem benannten Curator an die Hand zu geben, sich die aus seiner Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen hätte.

Milówka, am 7 September 1893.

L. 19743 [6689 1-3]

Tarnowski Sąd obwodowy uwiedamia niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Kleinmana pozwanego przez Szymona Maschlera o sumę wekslową 500 zł. wa. że ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. dra. Szancera, któremu środki obrony dostarczył lub innego pełnomocnika wymienić ma.

Tarnów, 12 października 1893.

L. 15393 [6668 1-3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Meiera Babicza, że na prośbę Joela Halperna z 14 października 1893 l. 15393 doręczono wydany przeciw niemu z 30 sierpnia 1893 l. 18125 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. zpn. ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adw. p. dr. Buczyńskiemu z zastępstwem tutejszego adw. p. Majeranowskiego z wezwaniem, aby w razie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniebdania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 18 października 1893.

L. 44605 [6685 1-3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie wekslowej Banku zaliczkowego we Lwowie przeciw Aleksandrowi Strzeleckiemu pto 230 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Strzeleckiego, celem doręczenia tusąd. nakazu zapłaty z dnia 2 września 1893 l. 43182 kuratorem adwokata dr. Soronia, a tegoż zastępcą adwokata dr. Święckiego ustanowiono.

Niniejszym edyktem wzywa się Aleksandra Strzeleckiego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniebdania sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego.
We Lwowie, 7 października 1893.

L. 46242 [6684 1-3]

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie, wzywa posiadacza zaginionego wekslu treści:

„Halicz, den 1 Mai 1893 pr. 600 fl. ö. W vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre des Herrn Josef Schleimer die Summe von Gulden sechshundert ö. W. den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Ira Schechter mp. Herrn Izak Leib Gelheim mp. Nadwórna und Marcus Schleimer in Halicz zb. Lemberg, angenommen Izak Leib Gelheim mp. Markus Schleimer mp. (auf der Rückseite) Josef Schleimer mp. Commerce et Industrielle Creditbank in Nadwórna regist. Genossenschaft mit beschränkter Haftung Bodnur mp. Meisel mp. Leisor Meisel mp. Moses Bodnur mp. für mich an die Ordre des Herrn Leopold Pfau. Lemberg 3 Mai 1893. Feibisch Hirsch mp.“ — aby takowy najdalej do 45 dni, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia w dzienniku urzędowym w tut. sądzie tem pewniej przedłożył, ile ze po bezskutecznym upływie tego terminu powyższy weksel na żądanie Leopolda Pfau amortyzowanym zostanie.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 30 września 1893.

L. 11221 [6666 1-3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanych Józefa Szuberta i Maryannę Szubert, tudzież niewiadomych ich spadkobierców, że Jan Lewczak wniósł przeciw nim pozew de praes 7 lipca 1893 l. 11221 o uznanie i wpis prawa własności do niewydzielonej 1/3 części realności pod lk. 174 na Błoniu w Przemyślu równocześnie dekretowano do postępowania pisemnego z terminem 90-dniowym do wniesienia obrony, że dalej dla nich kuratorem ustanowiony został adwokat dr. B. Gans z zastępstwem adwokata dr. O. Blumenfelda, w Przemyślu zamieszkałi.

Wzywa się przeto pozwanym, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiali lub też innego pełnomocnika nam przedstawili, ile że w razie przeciwnym skutki zaniebdania sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd obwodowy.
Przemyśl, 15 lipca 1893.

L. 6170 [6617 1-3]
 Wadowicki Sąd obwodowy zawiadamia Franciszka i Maryannę Gasiorowskich, że uchwałę z dnia 23 września 1893 l. 6170, którą dozwolono wpisania Mojżesza Badera za właściciela 1/7 części z 6/176 części dóbr Trzeszczkowszczyzna lwh. 132 i 1/7 części z 3/176 części dóbr Hebdowizna lwh. 133 dotąd na imię Franciszka i Maryanny Gasiorowskich zapisanych, doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi dr. Łazar-skowskiemu w Wadowicach.
 Wadowice, 23 września 1894.

L. 8943 [6618 1-3]
 C. k. Sąd powiatowy miejsko delego-wany w Jasle ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Owsiaka z przy-czyną wniesionej przeciw niemu i spół. przez Franciszkę Owczarską na dniu 8 paździer-nika 1893 l. 8943 skargi prowizoryjalnej o naruszenie w posiadaniu dwóch kawałków gruntu w Warzycach zpn. kuratorem p. dr. Andrzeja Pawłowskiego adw. krajowego w Jasle i wzywa Józefa Owsiaka, aby sądowi swe miejsce zamieszkania wskazał albo też kuratorowi potrzebnej informacji udzielił.
 Jasło, dnia 10 października 1893.

L. 2128 [6642 1-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Łące uwiada-mia niniejszym niewiadomego z miejsca po-bytu Fedka Jarzyka z Bilinki małej, że ce-lem doręczenia mu ts. uchwały z 2 lutego 1891 l. 249 zapadłej w sprawie egzekucyj-nej ogólnego rełniczo kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny w likwidacji prze-ciw Iwanowi Jarzykowi pto. 174 zł 33 ct. aw. zpn. ustanowił kuratorem ad actum Gabra Kurendę z Bilinki małej.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Łąka, dnia 29 maja 1891.

L. 5783 [6646 1-3]
 Dnia 29 maja 1892 zmarł w Białym-kamieniu Koppel Zwerdling, który zapisał Betti, Joslowi, Markusowi i Izraelowi Zwer-dlingom po 10 zł.
 Ponieważ niewiadomo, czy zapisobiercy ci żyją i gdzie przebywają, ustanowił Sąd tutejszy dla nich kuratora ad actum w osobie p. Izydora Aderschlägers Białym-kamieniu, o czym się ich niniejszym uwiada-mia
 C. k. Sąd powiatowy.
 Olesko, 17 sierpnia 1893.

L. 3009 [6648 1-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Robatynie za-wiadamia, że dnia 4 kwietnia 1872 zmarł w Babinicach bez ostatniej woli rozporządzenia Elo Szlank.
 Gdy obecne miejsce pobytu jego sy-nów Altera Jakóba i Samuela Wolfa dw. im. Szlank nie jest wiadomem, to wzywa się ich, aby w przeciągu roku od daty tej uchwały w tut. Sądzie się zgł. sili i dekla-racye do spadku wnieśli, inaczey rozprawa spadkowa z oświadczeniami spadkobiercami i z kuratorem Mojżeszem Baumrind dla nich ustanowionym przeprowadzoną zo-stanie.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Robatyn, dnia 28 lutego 1893.

L. 50095 [6657 1-3]
 C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu M. (Majera) Quellera że celem doręczenia mu tut. sądowego nakazu zapłaty z dnia 20 września 1893 do l. 46872 w sprawie Ludwika Ulmanna prze-ciw niemu pto 382 zł. w a. zpn. wyda-nego i dalszych uchwał w tej sprawie, dla niego kuratorem adw. dr. Kraus a tegoż zastępcą adw. dr. Lilien ustanowieni zo-stali.
 We Lwowie, d. 14 października 1893.

L. 9537 [6670 1-3]
 Ottona Schneidera w Paryżu zamieszkałego zawiadamia się, że Berisch Hornik wniósł pozew przeciw niemu o zapłatę 861 zł. 52 ct., na który termin do ustnego po-stepowania na dzień 15 stycznia 1894 godz. 9 rano wyznaczono.
 Wzywa się zatem, by ustanowionemu kuratorowi p. Burzyńskiemu notaryuszowi w Bursztynie potrzebną informację udzielił lub ustanowienia innego zastępcy żądał.
 C. k. Sąd powiatowy
 Bursztyn, dnia 20 września 1893.

L. 3860 [6644 1-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiolu uwiad-mia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Kopersiewicza, że dnia 8 lutego 1882 zmarła w Klebanówce Tekla Didyk bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia
 Gdy miejsce pobytu powołanego do spadku Aleksandra Kopersiewicza jako wnuka spadkodawczyni nie jest wiadomem, przeto wzywa się go, by się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego w Sądzie tutejszym zgłosił i oświadczenie do spadku

wniósł, gdyż inaczey rozprawa spadkowa z oświadczeniami spadkobiercami i ustano-wionym dla niego kuratorem Danyłą Kopersiewiczem przeprowadzoną będzie
 C. k. Sąd powiatowy
 Nowesioło, 28 sierpnia 1893.

L. 877 [6665 1-3]
 C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego dr. Adolfa Knobla, że na skargę de praes. 6 października 1893 l. 8771 wniesioną wy-dano polecenie, by na zasadzie wekslu z d. 1 maja 1890 sumę 68 zł. z 6 pr. odsetka-mi od 2 listopada 1890 i kosztami 6 zł. 61 ct. Aronowi Fischowi w dniach trzech zapłacił.
 Zaleca mu zarazem, by kuratorowi swemu adwokatowi dr. Sulerzyckiemu w No-wym Sączu potrzebnej informacji do wnie-sienia zarzutów udzielił lub innego pełno-mocnika sądowi wskazał, gdyż inaczey skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.
 C. k. Sąd obwodowy
 Nowy Sącz, 7 października 1893

Doniesienia prywatne

Dla Towarzystw opust.
ŁYŻWY

Halifax bardzo dobre para .	zł. 1.40
" ze stalowymi nożami .	" 1.80
" ze szerokimi nożami .	" 2.75
" niklowane zwykłe .	" 2.50
" ze szerokimi nożami .	" 5.-
" damskie niklowane .	" 2.50
" damskie nieniklowane .	" 1.40
" Mercur albo "Helwetia" .	" 2.75
" Jackson Heiner nie niklowan. .	" 4.50
" niklowane .	" 6.-
Para pasków do Halifax .	et. 30

Para pasków do Halifax
 poleca w największym wyborze
Bolesław Cybulski
 we Lwowie. 1377
 plac Maryacki l. 5.

Najdelikatniejsze
materye jesienne i zimowe
 gunie, szewioty, sukna damskie jak i sukna dla każdego celu, przesyła zaliczką do-brej jakości także w najmniejszej ilości przy-watnym
 1073
 Skład o. i k. uprz. fabryk sukna i materyj wełnianych.
Maurycyego Schwarza
 Zwittau (Bernu).
 Wzory franko

Jeżeli stan kawalerski chcesz przed-stawić godnie.
 Kup sobie u **Tiringa** eleganckie spodnie,
 By jednak na płeć piękną efekt wy-wrzedz wielki.
 Nie zaniedbaj do tego kupić kamizelki.
 Nie będzie jak z marmuru twa postać wykuta,
 Gdy sobie u **Tiringa** nie sprawisz surduta.
 Na to wszystko wdziej jeszcze **Tirin-ga** paleto.
 A poznasz jaki urok ma szyk nad kobietą. 1320

Filia wiedeńska
 gotowych sukien męskich
 we Lwowie, ul. Jagiellońska l. 2
 vis-a-vis Kasy oszczędności 13-2

Ogłoszenie. 13-2

Dnia 28 listopada r. 1893 o godzinie 5 po południu odbędzie się zwyczajne O-gólne Zgromadzenie Towarzystwa kredyto-wego z Zółkwi Stowarzyszenia zarejestro-wanego z nieograniczoną poręką w biurze Towarzystwa pod l. 64 1/2

Porządek dzienny:
 1. Przedłożenie rachunków za r. 1892 i wniosek o udzielenie Dyrekcji absoluto-ryum z czynności i rachunków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1892.
 2. Wybór 12 członków Rady zawiadowczej.
 3. Przedłożenie wniosków Rady zawiad-duczej.
 Z Rady zawiadowczej Towarzystwa kredyto-wego Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką
 Salomon Spritzer
 prezes
 Stanisław Aszkanazy
 zastępca sekretarza.

Szifony i Szirtingi
 z fabryki H. Schrolla Syna w Braunau, na sztuki i metry s rzedaje najtaniej
Magazyn F. Knauera i Syna
 Lwów, plac Kapitulny.
 Próbkę na żądanie franko. 1 90

KONIAK
 Vieux Champagne
 „Non plus ultra“
 w gwarancji i znakomitej jakości, aromatycznej i posilającej - rozsyłam

1 beczka 4 litrowa zł. 8 -
 1 koszyk z 3 flaszek po 3/4 litr. zł. 5 40

za opłatą po otrzymaniu towaru (nie-znajomym za poraniem pocztowym) do wszystkich miejscowości Austro-Węgier oclone i opłacone.

R MAITI
 CAPODISTRIA 1076

Kredytu osobistego
 aż do najwyższych kwot, hipotecznych po-zycezek pod najdogodniejszymi warunkami i dostarcza H. Steinera przez rząd konces. agentura pieniężna H. Steinera, Buda-peszt, ulica Agulski 5. 1366

Na zime!
 Własnego wyrobu koldry 10 zł.
 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 i wyżej.
 Koldry na owczej wełnie
 bez konkurencji
 najtaniej poleca
Józef Schuster
 Lwów, ul. Kopernika 7.

Zbioru majowego 1893
 zupełnie świeży transport
 polska 1065

Karol Ballaban we Lwowie
HERBATE KAWĘ
 chińsko - rosyjską

w woreczkach 4^{3/4} kilo netto, opłacone do każdej stacyi pocztowej w kraju.

4 ^{3/4} k. Ceylon gruboziarn. zł. 10.80
" Ceylon średniej . 10.40
" Kuba wysmienitej 10.-
" Laquaira gruboziarn. 9.60
" Mokka arabska 10.80
" Jawa złota 10.80
" Ceylon perłowa 10.80

Laskawe zamówienia z prowincyi skutecznie odwrotną pocztą.

EQUITABLE

Towarzystwo ubezpieczeń życiowych w Stanach Zjednoczonych

jak z cyfer poniżej umieszczonych wynika, jest:

- 1) największem Towarzystwem ubezpieczeń na kuli ziemskiej, jest
- 2) w Austro-Węgrzech koncesyonowane, tu musi rezerwę lokować i podlega tutejszym władzom i sądom, daje zatem obok bardzo znacznych korzyści unikających z systemu tenty owego najzupełniejszą gwarancję.

Stan z końcem roku 1891

Stan ubezpieczeń	201,236,392
Rezerwa	274,763,844
Fundusz zysków	65,732,451
Nowe w r. 1891 zawarte ubezpieczenia	582,795,827

Przykład rezultatu tontyny 20-to letniej:
 Pan J. K. mając przed 20 laty — lat 40. ubezpieczył 10.000 zł. płatnych na wypadek śmierci jego, jednak po tym warunkiem, że premi. tylko przez 20 lat opłacać będzie. Opłacał on rocznie 388 zł 30 ct. Obecnie namo, iż jest przy życiu, podniósł 1) gwarantowaną rezerwę zł. 5904 60, 2) nagrodzony zysk zł. 6135.40, razem 12 040 zł., a przytem był od pierwszej chwili na 10.000 zł. na wypadek śmierci ubezpieczony.

Police „Equitable“ są po 3 (względnie 2) latach płatne nawet na wypadek śmierci przez samobójstwo 624

Reprezentacya dla Galicji i Bukowiny we Lwowie
 ul. Wałowa, pod kierownictwem Jakóba Piepasa.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

Miary drewniane do zboża
1/4 hektol. — 10 5 2 1 litr.
zł. 5.50, 3.50 2.00, 1.25, 1.10, 0.90.
poleca **Piotr Chrzastowski, handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny I. 1**
(naprzeciw Katedry). 215
Cenniki ilustr. różnych artykułów do dyspozycji.

Notaryusz w Boryni poszukuje pisarza. 1346

Cukry deserowe wyborne 1/2 kgr. zł 1.20, Torciki Mikado Pissingera sztuka 75 ct. Herbatniki 1/2 kgr 1 zł. Wszelkie zamówienia przyjmują na torty, ciasta itd. poleca **Aleksander Zurowski**, wyłączny skład cukrów, owoców i herbatników, we Lwowie, ulica Kilińskiego 1. 2 obok Wiedeńskiej kawiarni. 1350

J. K. emerytowany kierownik szkoły w Bednarowie, poczta loco, poszukuje posady dyktarysty przy c. k. Starostwie lub przy c. k. urzędzie podatkowym. 1381

Nauki buchalterii kupieckiej udziela osobno za porozumieniem, zakłada księgi, przeprowadza szkolenia, kontroluje prowadzenie ksiąg, specjalny kurs buchalterii dla kobiet od 1 grudnia — informuje L. E. VELTZEL, ulica Krakowska I. 7 III. piętro. 1322

HERBATE
chińsko-rossyjską
poleca najtaniej
Fryderyk Schubuth
Lwów, Rynek I. 45.
Handel założony w roku 1789.
1348

Hr. Gezy Esterhazyego
Fabryka koniaku
Towarzystwo akcyjne
w Budapeszcie.

Pełno wplacony kapitał akcyjny 640.000 koron.

jest jedną z największych fabryk austro-węgierskiej monarchii.

Koniak Esterhazyego
jest ulubieńcem Publiczności.

Kilka tysięcy uznań.
Odnaczone medalami złotymi, odznaczeniami honorowymi i dyplomami i zaszczytnymi.

Koniak Esterhazyego
zalecają najświetniejsi lekarze.

Do nabycia we Lwowie **Stanisława Markiewicza i St. Wojciechowskiego**, 1317
w Tarnowie u Tadeusza Szarffa,
w Przemyślu u D. Ludkiewicza,
i we wszystkich większych handlach.

Najnowsze
chustki włóczkowe i sznelkowe, szale włóczkowe i sznelkowe, oraz pończochy, kamasze i kaftanki włóczkowe poleca w wielkim wyborze 1353
MIKOŁAJ LUDWIG
Lwów, ul. Halicka 14.

ALBIN KRAJEWSKI
Wiedeń,
IV. Wiedeński Haupt-trasse 51.
polski pierwszy dom komisowy i przedsiębiorstwo wysyłkowe poleca i dostarcza 1335
!! wszystko !!
czego kto tylko zażąda i co w działy handlu i przemysłu wchodzi.
Cenniki wysyła na żądanie gratis i franko.

SPORT!
Najlepsze papierki cygaretkowe w książeczkach.
Gatunek bibułek dotąd niebywały.
Cena książeczki 5 ct.
do nabycia w sklepach
S. W. Niemojowskiego
we Lwowie ul. Teatralna I. 3.
ul. Jagiellońska I. 6.
w Krakowie, Sukiennicy 25.
Oraz w wszystkich renomowanych handlach i trafikach. 1020
Szczegółowy cennik w ystosowaniu i instrukcja ukuteczenia
Zarząd fabryki tutek nieklejonych S. W. Niemojowskiego
we Lwowie, ulica Hetmańska I. 24.
oraz Związek kółek rolniczych w Krakowie.

10 me... sługi i 2 dyplomy uznania
za ni-zróznane wyroby
kosmetyczne i toaletowe.
Valentin najskuteczniejsze wypadanie włosów wzmacnia i do wytworzenia i porostu włosów pochadza. Cały flakon 3 zł., pół flakonu 1.50 zł.
Cezarin jest jedynym środkiem uszczelniającym skórki głowy. Pudełko 40 ct.
Oret jest jedynym środkiem odświeżającym i odświeża skórę twarzy. Flakon 5 ct.
Kadzidło antymiazmatyczne raduje i oczyszcza powietrze, niszczy szkodliwe zapachy, daje przyjemny i aromatyczny zapach. Używa się w salonach, pokojach sypialnych, mianowicie dziecięcych. Flakon 25 i 50 ct.
Powietrze lasów iglastych w pokoju otrzymuje się przez rozpylenie
kadzidła sosnowego
Prócz miłego leśnego zapachu, posiada nieszacowane własności higieniczne. Oczyszcza i odświeża powietrze mieszkań w tak wysokim stopniu, że jest powszechnie polecane przez lekarzy do oddechania osobom cierpiącym na choroby i nerwice. Flakon 60 ct., rozpylacze od 24 ct. do 3 zł. w a.
Mydło z igieł sosnowych bardzo korzystnie wpływa na skórę. K. zł. 30 ct.
Jan Ihnatowicz
We Lwowie: Przy ulicy Kopernika I. 3.
przy ulicy Halickiej (róg Boimów).
W Krakowie: Sukiennice liczbą 21.
W Czerniowcach: Rynek liczbą 2.
1151

„Bałabanówka”
12letnia prawdziwa żytnia wódka bez cukru i bez anyżu. Tylko szereg lat wpływa na dobroć i gładkość wódki, z czego wyrabia się naturalna pewna słodycz żyta, jak przy starym winie aroma.
Litrową butelkę za 90 ct. poleca
KAROL BAŁŁABAN we Lwowie.
Z skawie zapewnienia z prowincji wysyłam odwrotną pocztą. 1379

Nowości z konfekcji damskiej
materye wełniane i jedwabne na suknie damskie
w wielkim wyborze poleca najtaniej
Magazyn Schayerów
we Lwowie, ul. Karola Ludwika 3. 1200

Wielka 50 cent. loterya w Innsbrucku.
Ostatni miesiąc.
Główna wygrana 51.000 zł.
Losy po 50 ct. otrzymać można u pp. M. Jonas, Kitza i S. Ota, A. Schellenberga i Syna, Sokala i Liliena, Jakóba Stroha, A. Ch. Werfla A. Schellenberga i Kreysera. 1300

Z dniem 25 sierpnia b. r. został otwarty przy ulicy Jagiellońskiej I. 8
Zakład przyrodniczy środków naukowych
zbiorów i pojedynczych szczególniejszych okazów trzech dziedzin przyrody. 1147
Utrzymywana będzie w tymże żywej krajoznawstwa i zoologii, ptaki, ryby, płazy, c. t. d. z wszelkimi preparatami i narzędziami przyrodniczo-naukowymi, przedmioty etnograficzne, wyroby w sztuce etc.
Przyjmuje wszelkie zamówienia w powyższym zakresie, jak: wypychanie ptaków i zwierząt, trzdzienie wypraw z egzotycznych skór etc.
Poleca się na oparciu jest również w tymże zakładzie naukowy i komisowy
surowców i wyrobów artystycznych marmurowych
z kamienia Turyckiego budowlanego „Urania” w Wiedniu.
Licząc na poparcie P. T. Publiczności polecam się łaskawym względem
F. M. Złotnicki.

ŻYTNIOŹWKA
tak zwana
„CZYSZCZONA”
Wódka pierwszej próby palona z samego żyta w krajowej gorzelnii w Dublanach rafinowana na aparatach kolumnowych w c. k. fabryce przyw. 1313
refineryi spirytusu i fabryce wódek polskich
J. A. BACZEWSKIEGO
c. i k. nadwornego dostawcy we Lwowie.
Na składzie w trzech odmianach co do siły

Wódka czysta	W fabryce	W handlu w miastach
zł. 0.90	zł. 1.00	zł. 1.10
zł. 1.00	zł. 1.10	zł. 1.20
zł. 1.20	zł. 1.30	zł. 1.40

ATEST.
Do Wgo Pana J. A. Baczewskiego
o k. do ta... nadworne...
L. 1902-23, wypalony i 7-żytniówka ta do fabryki Pańskiej w Zni-... koło Lwowa dostawiona za tała.
1300, 30 lipca 1903.
Członek Wydziału krajowego
Bryczyński m. j.
Marszałek krajowy, w zastępstwie
Wereszczyński m. j.

Halifax bardzo dobre para zł. 1.50
ze stalowymi nożami 2.20
ze szerokimi nożami 3.50
niklowane zwykłe 3.50
nikl. z szerok. nożami 5.50
damskie nie niklowane 1.50
„Mercur” albo Helwetia 3.20
poleca w największym wyboze ze **PIOTR CHRZASTOWSKI**
handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny I. 1 (naprzeciw katedry katedralnego)
Cenniki ilustrowane do dyspozycji. 1356

Handel herbaty chińsko-rossyjskiej
EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 10,
HERBATE
zbioru majowego.
1/2 kilo Congo zł. 1.60
Souhong czarna 2.00
zbior majowy 3.00
Kaysow czarna 4.00
Melange de Lond. 4.00
Wysiewki herbaciane 1.50
Wysiewki herbaciane naj- 1.60
lepsze
Opakowanie nie liczy się. — Zamówienia z prowincji wysyła się odwrotną pocztą.